

Nr. 1 - 2007 22. årgang

FOLK

TIDSSKRIFT MED UNDERVISNING TIL VEKKELSE - FORNYELSE - MISJON

Fra Guds perspektiv

Å forstå verden slik Gud gjør

Naboen min har nettopp vært på et helgekurs for å lære om "kanalisering" og "healing". Det hadde vært ventelister for å komme med og det kostet en god slump med penger. En virkelighetsforståelse uten Gud har alltid hatt dårlige levekår, og Norge er ikke noe unntak.

Tross iherdig innsats for å privatisere og fjerne den åndelige dimensjonen i livet, tyter det ut på grasrota. Kampen for å fjerne troen på Gud og det overnaturlige er en tapt kamp uansett hvem som prøver.

Men det betyr ikke at Bibelens forståelse av virkeligheten har seiret. I dag mikser folk sin egen tro alt etter hva de opplever fungerer for dem. Markedet for tro er stort med mange aktører. Søk på internett viser en verden der tro, magi og det overnaturlige lever i beste velgående. Men mye av det som tilbys har en kilde i det onde. Der får en ikke noe uten at en samtidig mister noe.

I dette nummeret av FOLK får du lese om å forstå verden slik Bibelen beskriver den. Vi er mer enn materie og livet styres ikke av vitenskapen og kapitalismen, men av Gud. Vi ønsker at du i dette bladet skal få

Vi skriver om lidelse og offer som er en del av det å leve som mennesker. Vi tror at vi skal leve evig og derfor ser vi på lidelse og offer i dette perspektivet. Også lidelsen kan produsere noe godt på lengre sikt.

Vi håper du ved å lese artiklene i bladet, blir mer trygg på hvem Gud er og hvor rik du er som kjenner Jesus!

stimulert dine åndelige sanser slik at du kan fungere enda mer som et helt menneske. Først og fremst betyr det å kjenne Gud. Da kan du ha fred og glede i alt du møter og ha evne til å se ting i Guds perspektiv, også når livet er vanskelig. Gud har all makt, og framtida tilhører dem som kjenner Ham.

Du får lese om mennesker som har andre verdier enn det som vi oftest ser i media og verdsettes i samfunnet. Folk som setter barmhjertighet og bønn høyere i livet enn karriere og komfort.

Det trengs åndelig sunne mennesker som kan vise veg i dagens troslandskap, slik at folk rundt oss ikke blir et bytte for ondskap og profitt. Vi håper du ved å lese artiklene i bladet, blir mer trygg på hvem Gud er og hvor rik du er som kjenner Jesus! I kjennskapet til han finner du en sunn selvrespekt og ressurser til å møte livets mange utfordringer med tro og pågangsmot.

 Terje Dahle
td@krinet.no

FOLK

1 - 2007

22. årgang

Utgiver:

Kristent Nettverk,
Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Ansvarlig redaktør:

Erling Thu

Redaktør:

Terje Dahle

Opplag: 1800 eks.

Abonnement: kr. 200,- pr år
Utkommer med 4 nummer i året

Kontnr.: 9524.05.04996

Epost: folk@krinet.no

Internett: www.folk.as

Tekstmedarbeider:

Bjørn Kristing, Siv Peersen,
Knut og Elisabeth Osland,
Stein Ørnhaug, Turid Algrov

Fotomedarbeider:

Katrine Kjøllesdal

Utforming og produksjon:

Tormod Åsen
www.mandagmedia.no

FotoKilder:

www.istockphoto.com
Andre private

Kristent **Nettverk**
- tjener i fellesskap

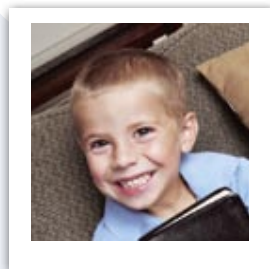
Kristent Nettverk er et fellesskap av kristne ledere som opplever at Gud har ført dem sammen for å tjene Ham. Stiftelsen er opprettet av Noralv Askeland og Erling Thu, og representerer det apostoliske teamet de leder. Kristent Nettverk er ikke noe kirkesamfunn, men et apostolisk nettverk av kristne som arbeider sammen. Vi arbeider ut fra den tro at i Jesu legeme er vi alle gjensidig avhengige av hverandre, og at vi er forpliktet på bibelen, Guds ord - for alt vi lærer og gjør.

Tema: Fra Guds perspektiv

- 4 Hvem eier din verden?
- 7 Åndens makt
- 9 Å være åndelig
- 11 Alle har eit livssyn
- 11 Tenk som Jesus
- 15 Se det usynlige
- 17 Målbevisst bønn
- 19 Barnetro
- 20 En sikker vei inn i det overnaturlige
- 21 Disse mine minste
- 23 Ser du den modne høsten?
- 25 Innvandrere i Norge ser engler
- 26 Vårt oppdrag – mitt oppdrag
- 30 Å kjenna Gud
- 32 Forstå lidelsen

Gud er Gud for alle, om de tror på og anerkjenner ham eller ikke, og han er alles sanne forsørger, om de forstår det selv eller ikke ””

Å kjenna Gud er langt meir enn teoretisk og forstandsmessig kunnskap. Det byggjer på Guds initiativ og openberring av seg sjølv og vår tru og overgjeving til han ””

side 30

Å se Jesus, handler ikke først og fremst om at han viser seg for deg i et syn i kjortel og sandaler, slik noen har opplevd. Det handler om se hans natur, verdier og makt ””

side 15

Hvem eier din verden?

Som moderne kristne lærer vi oss ofte å leve i en dobbel virkelighet. Gud er levende og reell på et personlig og individuelt plan. Han virker inni meg og kan berøre andre gjennom meg. Men når jeg tenker samfunn, politikk, fysikkens verden eller historien, da er det vitenskapens måte, uten Gud, som ofte tar over tankene våre.

Gratulerer; du er moderne menneske! Om vi liker det eller ikke er alle vi som leser dette vokst opp i det som kalles den moderne tid. Det betyr blant annet at de fleste av oss går eller har gått i en skole som lærer oss om en verden der Gud ikke finnes. Vi lærer om verden gjennom historie, biologi, fysikk og samfunnsfag, men Gud dukker først opp i religionskunnskapen, som noe historisk eller kulturelt, noe mennesker har funnet på.

Fra åpenbaring til vitenskap

Det har ikke alltid vært slik. I Norge og Europa for øvrig, har overgangen til "den moderne tid" ført oss fra å bare forstå verden slik Kirken forklarte den, til bare å forstå den slik Vitenskapen forklarer den. Kirken bygde ikke sine forklaringer på observasjoner av og teorier om den fysiske verden, men på verden slik Gud åpenbarte den gjennom sitt

Gud er Gud for alle, om de tror på og anerkjenner ham eller ikke, og han er alles sanne forsørger, om de forstår det selv eller ikke ”

ord. I den humanistiske og vitenskapelige oppvåkning, som 15 og 1600-tallet førte med seg, skapte dette en del konflikter. Kirken hadde det problemet at bibelen ikke egner seg som lærebok i fysikk eller biologi, ikke en gang som historiebok, i "vitenskapelig" forstand. Bibelens forklaringer var ikke tilfredsstillende nok for den moderne oppvåkning som fant sted. Og det ble det konflikt av. De første vitenskapsmenn måtte av og til betale en høy pris for å nå igjennom med sine utfyllende forklaringer på Kirkens verdensbilde. De risikerte å bli sett på som fiender av den kristne tro, selv om deres forklaringer i seg selv ikke undergravde bibelen.

"Troende til litt av hvert"

I dag, nesten 500 år senere, er situasjonen motsatt. Å hente informasjon om verden fra bibelen, blir i vår tid ofte oppfattet som et angrep på fornuft og rasjonalitet. Å ikke være "rasjonell", i en slik forstand, oppleves ofte i våre dager som truende, for hva er man ikke da i stand til å tro og gjøre! Det rasjonelle mennesket kan man forstå og føle seg trygg på, et troende menneske er "troende til litt av hvert". Daglig får vi nyheter om det religiøse fanatikere gjør i

forbindelse med mange av verdens konflikter. Og det hjelper ikke akkurat på vår tids skepsis overfor de troende.

Kortslutningen

Vitenskapen har klare begrensninger. Den forholder seg til det som kan observeres, måles og gjenskapes. Den kan også lage teorier omkring ting som enda ikke er målbare på denne måten, men da vil disse teoriene bli testet og vurdert for å se om de holder vann. En slik teori er bare gyldig inntil den eventuelt blir motbevist. At det som hører vitenskapen til må bevises, er en ting. Men at det vitenskapen ikke kan bevise, fordi det ikke kan observeres, måles eller gjenskapes, derfor ikke finnes, det er en av den moderne tids kortslutninger.

Vår tids fornuft

Gud, for eksempel, faller utenfor vitenskapens område. Og skulle noen tro på han likevel, enda han ikke kan bevises eller vitenskapelig forklares, er dette mennesket ikke "rasjonelt", ikke helt "moderne", ikke helt fornuftig.

Professor Dag Østerberg ved Universitetet i Oslo, skriver i sin bok "Det moderne" (Gyldendal

1999/2001, s.367) at "Moderne kultur har alltid tatt opp i seg den fornuftsstridige kristendommen. Dogmene om inkarnasjonen, gjenløsningen, og oppstandelsen er ufattelige for tanken, og læren om at nåden står over gjerningene er krenkende for den alminnelige rettferdighetssans."

En ledende norsk psykolog uttalte i sin tid at Kjell Magne Bondevik, som da var statsminister for Kristelig Folkeparti, representerte den største trusselen for vårt moderne samfunn! Han ble erklært for å være "fundamentalist", fordi hans gudstro var med og styrte hva han holdt for sant og verdifullt, og han var derfor farlig for andre mennesker.

Guds fornuft

I det første kapittelet i Romerbrevet angriper Paulus denne logikken og sier at det ikke er rasjont eller fornuftig å fjerne Gud fra forklaringen

av den fysiske verden. Tvert i mot er Gud åpenbart i skaperverket og det å klare å fornekte dette er ufornuftig. Paulus kaller det "å holde sannheten nede i urett". I vår kunnskapstro forneker vi det åpenbare, fordi vår vitenskap ikke kan se eller beskrive det. Å gjøre en slik "urett", som

Tvert i mot er Gud åpenbart i skaperverket og det å klare å fornekte dette er ufornuftig ”

Paulus sier, er noe Gud ikke liker. Det som skjer er at vi røver Gud for den ære og takk han skal ha. "For de har byttet ut Guds sannhet med løgn og æret og dyrket det skapte istedenfor Skaperen, han som er priset i evighet." (Rom 1:18-25)

Hva vitenskapen ikke vet

Bibelen forteller oss visse ting om verden som vitenskapen ikke kan informere oss om. Hebreerne 11:3

lærer oss at verden er blitt til ved Guds ord. Øyeblikket da det første livet på jorden ble til, er noe av det mest spennende vitenskapsmenn arbeider med for tiden. Bibelen kan ikke fortelle oss om aminosyrer, trykk og temperatur, som er de elementene vitenskapen forholder

seg til. Men bibelen kan fortelle oss at det var Guds ord som var "gnisten", skaperfaktoren! Og enda mer, at det finnes et sted alt vi ser (det observerbare som er vitenskapens område) kommer fra. Det finnes noe som fantes først, før det vi kan se, og Hebreerne 11:3 kaller det det usynlige. Med andre ord, åndelig, fra Gud.

En annen ting bibelen lærer oss som vitenskapen ikke kan fortelle,

er at alt det skapte har en hensikt og historien har et mål. Romerne 11:36 sier at "Fra Ham, ved Ham og til Ham er alle ting." Eller som Åpenbaringen 4:11 sier: "For du har skapt alle ting, du ville det, og de ble til, skapt av deg." En oversettelse sier det slik: "og det var for å glede deg alt finnes og ble skapt" (KJV).

er herre over den himmel og jord han har skapt. Det betyr at han er den dominerende kraft, at hans vilje og innflytelse styrer det som skjer. Likevel lar han menneskene ha myndighet, på godt og vondt, på den jorden han har satt dem til å fylle. Paulus nevner for Atenerne at "disse tidene med uvitenhet har

alle, om de tror på og anerkjenner ham eller ikke, og han er alles sanne forsørger, om de forstår det selv eller ikke.

Forstå Guds verdenshistorie

Videre stadfester Paulus at Gud er Historiens Herre. Menneskenes utbredelse er etter Guds plan og design. Vær fruktbare, bli mange, fyll jorden, var noen av oppdragene Adam og Eva fikk fra begynnelsen av og som har vært styrende for historiens gang. Paulus sier videre at Gud virker i historien og påvirker både tider og utbredelse for folkeslag. Men det som styrer Gud er ikke alltid det vi mennesker tror er viktig. Guds motivasjon for å arbeide i verden gjennom historien er frelsende! "Dette (å fastsette tider og bestemme grenser for alle folkeslag) gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne føle og finne ham." Hvis vi skal forstå Guds historie, må vi se på hva som leder mennesker,

Guds verden

Da Paulus skal holde tale for grekerne på Aeropagos i Aten i Apostelgjerningene 17, får vi malt verden og historien med en høyere himmel og et bredere lerret enn det vitenskapen gir rom for.

For det første gjør Paulus det klart at Gud er den som har skapt alt; verden og alt som er i den. Bibelen uttrykker dette på forskjellige måter, som vi blant annet har sett fra Hebreerbrevet, Romerbrevet og Åpenbaringen. Uansett hvordan det gikk til når vår verden ble født; det var Guds verk at det skjedde. Uansett hvor mange lover vi kan beskrive for hvordan vår fysiske verden fungerer, det holdes alt sammen oppe av Gud. Og uansett hvor mange teorier vi kan ha om årsaker og virkninger bak historie og utvikling; alt som finnes eksisterer for Gud og vil tjene hans tanker og planer til slutt.

Det neste Paulus gjør klart for filosofene på Aeropagos er at Gud

Alt som finnes eksisterer for Gud og vil tjene hans tanker og planer til slutt ””

Gud båret over med", på sammen måte som Peter sier at Gud er tålmodig med menneskene og holder igjen sin endelige dom, "for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse." (2.Pet.3:9) Det er interessant at antall mennesker som lever på jorda i dag utgjør halvparten av alle mennesker som noen gang har levd! Det vil si at en verdensvid vekkelse i vår tid vil bety frelse for ufattelig mange mennesker, også sett som andel av alle mennesker gjennom historien.

En annen sannhet om verden, usynlig for vitenskapen, er at Gud er den som gir "alle liv og ånde og alle ting". En engelsk bibel (NLT) sier det slik i samme avsnittet at Gud "satisfies every need there is". Jesus sa selv at Gud er barmhjertig og "lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige" (Matt.5:45). Gud er Gud for

folkeslag eller kulturer til en plass hvor de kan ta imot evangeliet om Jesus:

"Disse uvitenhetens tider har Gud båret over med, men nå befaler han alle mennesker hvor de enn er, at de må vende om. For han har fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferdighet, og har til dette bestemt en mann. Det har han gjort troverdig for alle ved å oppreise ham fra de døde." (Ag.gj.17:30-31)

"Men én ting, mine kjære, må dere ikke glemme: For Herren er én dag som tusen år og tusen år som én dag. Herren er ikke sen med å oppfylle sitt løfte, som noen mener. Nei, han er tålmodig med dere, for han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal nå fram til omvendelse."(2.Pet.3:8-9)

 Stein Ørnhaug
stein@krinet.no

Åndens makt

Mange nordmenn søker åndelige opplevelser. Det er på tide at vi kristne kaster av oss tilbakeholdenheten og tilbyr folk å oppleve Guds kraft. Når vi gir det vi har, faller spåmennene av i svingen.

Det er lenge siden nordmenn bare trodde på det de kunne ta og føle på. Sånn omtrent 25 år. Når tror vi på alt mulig. TV-program om spøkelser og åndenes makt selger. Dagbladet har ei side med annonser for spåtjenester hver dag. Hyllene med litteratur om astrologi, spådom og mystikk i bokhandlene vokser stadig. 15 000

Ola og Kari er ikke klar over at titusener av kristne i Norge har hatt livsforvandlerende møter med det overnaturlige og lever i daglig kontakt med Den Hellige Ånd ””

besøkte fjorårets alternativmesse i Valhall i Oslo. Et "spirituelt reisebyrå" kan i løpet av 2007 ta deg med på fem sjamanreiser til Peru. Men du trenger ikke ta omveien om Peru på din åndelige reise. Lista over norske sjamaner som kan tromme deg tilbake til tidligere liv for å hente sjelbiter, er lang. Føler du deg for tung til en slik tur, kan kanskje McKenna hypnotisere deg slank. – Ja, det er

mer mellom himmel og jord, slår vi fast.

Til og med i kirken

Nå er det snart bare i kirken man kan være "trygg". Kanskje ikke der heller, forresten. En prest fikk nådegaven til å helbrede syke. Under kunngjøringene i gudstjenesten, pleide han å opplyse om at folk med ulike sykdommer kunne bli friske

med Guds kraft. Han tilbød dem å bli bedt for etter gudstjenesten, og flere ble mirakuløst helbreda. Ikke alle var vant til den slags kunn-gjøringer, og noen klaget. Biskopen satte foten ned og ga beskjed om at slikt ville han ikke ha noe av. Vi kan akseptere mye, men helbredelser, nei! Det får holde at Jesus helbreda folk i synagogen om ikke vi skal gjøre det óg.

Helbredelse på TV

Men i TV-ruta slipper helbrederne til. Det er ikke vanskelig å finne vitner når Stenstrøm i beste sendetid vil diskutere Svein Magne Pedersens praksis. Med skeptiske prester og humanetikere i bakgrunnen, oppfordrer en smilende Pedersen folk til å berøre TV-skjermen mens han befaler isjas og angina pectoris å forsvinne. Etterpå gløder telefonlinjene av folk som vil fortelle om store og små mirakler. Og Stenstrøm blir forundra når barometeret viser enda en gang at nesten alle som har stemt, tror på under.

I pinsekirken i Sandvika, der flere tusen innvandrere har hatt et møte med Guds kraft de siste ti åra, diskuterer de ikke teologi, men tilbyr heller forbønn ””

Frankrike

Hvis ikke mye har endret seg på ti år, er det i Frankrike mer enn 50 000 som lever av healing, spådom, astrologi og lignende. Til sammenligning er det 35 000 betalte menighetsledere. På det tidspunktet undersøkelsen ble gjort, hadde over 10 millioner franskmenn, det vil si 20 prosent av befolkningen, oppsøkt slike alternative tjenester til en pris av over en milliard kroner i året.

Til østen og tilbake igjen

Ei ung indisk jente vi kjenner, jobber på et luksushotell i en av Indias storbyer. Hun er veldig forundra over at så mange fra ”kristne” Vesten drar

til Østen for å oppsøke religioner som Østens folk i stadig større antall forlater. Millioner opplever hvert år at Jesus kan gjøre det som all verdens religiøse anstrengelser ikke får fram.

Men i TV-ruta slipper helbrederne til. Det er ikke vanskelig å finne vitner når Stenstrøm i beste sendetid vil diskutere Svein Magne Pedersens praksis ””

På min første tur til India møtte jeg en mann som hadde betalt alt han kunne til hinduprestene for at de skulle helbrede familiens eneste inntektskilde - kua. Ingen ting virka, inntil en enkel kristen tilbød seg å be for dyret. Etter håndspåleggelsen, begynte kua umiddelbart å gi melk, og hele familien ble frelst. Finansiert av kua går mannen nå fra hus til hus og forteller om Jesus og ber for folk. Jeg har en følelse av at Ola og Kari

den gamle kristendommen enn i alle alternativene til sammen, slipper de å gå alle rundene først. Inger Lise Rypdal forteller i sin bok ”Barnetro” at hun brukte to år og mye penger på meditasjon, yoga, healing og

mye annet før hun fikk fred i sjelen. Det skjedde i kontakt med ei enkel kristen dame som hjalp henne til gi seg helt til Jesus. Den eneste hun møtte i det alternative miljøet som hadde noe å fare med, var en som brukte Jesu navn. I forberedelsen til TV-serien ”Fornemmelse for mord” i Australia testa de ut over hundre såkalte ”klarsynte”. Det viste seg at de fleste var ”svaksynte”. Kun fem av dem kunne brukes i serien.

Ingen grunn til forsiktighet

Det er på tide at vi kristne kaster av oss tilbakeholdenheten og tilbyr folk å oppleve Guds kraft. I pinsekirken i Sandvika, der flere tusen innvandrere har hatt et møte med Guds kraft de siste ti åra, diskuterer de ikke teologi, men tilbyr heller forbønn. Og Gud virker!

Det er ingen grunn til å bli forsiktige fordi det har kommet andre tilbud på det religiøse marked. Når vi kommer ut av de trygge bedehusene våre og våger å gi folk rundt oss det vi har, vil vi oppleve det samme som Moses i Egypt. Spåmennene kunne gjøre mye, men når Gud la inn høygiret, falt de av. Ingen kan måle seg med Herren!

 Knut G. Osland
www.gudergod.no

ikke er klar over at titusener av kristne i Norge har hatt livsforvandelende møter med det overnaturlige og lever i daglig kontakt med Den Hellige Ånd. Dette trenger vi å la folk få vite, slik at de slipper å gå omvegen om eksperimentering i sin søken etter åndelige erfaringer.

”De svaksynte”

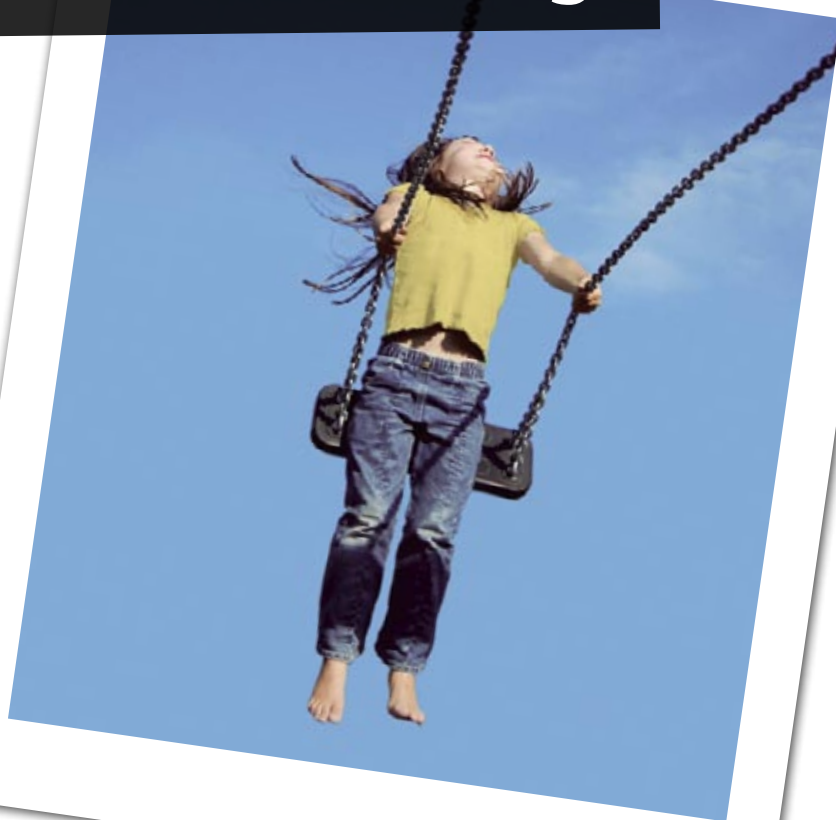
Nå skal vi absolutt ikke se djevelen i alt ukjent. Mesteparten av alternativene er reint menneskelige. Dessuten har Gud en tendens til å virke gjennom folk som ikke er stuerene i menighetsmiljøer. Det finner vi mange eksempler på i Bibelen. Når folk får se at det er mer kraft i

Å være åndelig

Tore var en gruppeleder som samla mange folk og skapte stor begeistring rundt seg med sine kommentarer og gode historier. Da høsten kom, starta Guri og Knut i gruppa. De hadde nettopp flytta til byen. Når gruppa var samla hjemme hos dem og de leda samlingen, erfarte mange et nærvær av Gud som var uvant.

Flere begynte å fungere i åndelige gaver og noen opplevde helbredelse fra sjukdom da de ble bedt for med håndspåleggelse. Flere begynte å komme hjem til dem utenom gruppesamlingene. Det var tydelig at Tore følte seg ubekvem med situasjonen, og etter noen måneder reagerte han på noe Knut sa, og oppsamla frustrasjon over lang tid, kom veltende fram. Guri og Knut beklaga at det hadde blitt vanskelig for Tore, og sa at de ikke ønska å kuppe gruppa eller skape uro. Tore aksepterte beklagelsen, og det hele roa seg ned. Etter en stund ble Guri og Tore bedt om å lede ei anna gruppe. Gruppa til Tore fortsatte som før, men det var noe som forsvant med Guri og Knut, og flere andre begynte i andre grupper etter hvert. Tore blei frustrert, og prata med Gunnar, en av lederne i menigheteten. Gunnar sa at han skapte liv og begeistring rundt seg, men at han måtte bli en åndelig mann for å lykkes som gruppeleder. "Du trenger å bli ferdig med deg sjøl, slik at Guds ånd kan bruke deg", sa Gunnar. "Da vil også de personlige egenskapene du har komme til sin rett på en ny måte".

"Du trenger å bli ferdig med deg sjøl, slik at Guds ånd kan bruke deg", sa Gunnar. "Da vil også de personlige egenskapene du har komme til sin rett på en ny måte"

Styrt av kjøtt og blod eller Guds ånd

Paulus skriver til Korinterne at de er kristne som er styrt av kjøtt og blod¹ og ikke av Ånden. Han er overrasket over at de lever som alle andre mennesker. De var misunnelige, kranglet, tok parti for og imot andre og levde umoralsk. For Paulus var det en unaturlig måte å leve på som kristne. Kristne er ikke som alle andre. Populære utsagn som "vi er som alle andre, bare at vi er tilgitt" eller "vi er bare mennesker" var unormalt

for Paulus. Han var tydelig på at det var en enorm forskjell på kristne og andre mennesker. Kristne har Guds ånd², og er derfor styrt og motivert av noe annet enn menneskelige ting som sjølhevdelse, misunnelse, sammenligning og sjalusi.³

Styrt av det naturlige

Det er ikke vanskelig å bli enig om at det å være styrt av sjølhevdelse og egoisme ødelegger i det lange

løp, men Jesus går lengre. Da Peter fikk høre at Jesus skal korsfestes, stred det fullstendig med alt som virket fornuftig og rett. Han prøvde å irettesette Jesus, men fikk svar på tiltale⁴. Jesus sa at han var på ville veger, inspirert av satan, fordi hans menneskelige fornuft ikke skjønte hva Guds Ånd ville. Å være styrt av det naturlige sinnet, kan se pent og pyntelig ut, men kan være stikk i strid med Guds vilje, ja til og med inspirert av satan.

Enten eller

Jesus er veldig tydelig på at det ikke er mulig å være styrt av to kilder⁵. Å være pengekjær og samtidig tjene Gud er umulig. Er det urimelig av Jesus å kreve at vi bare skal være styrt av Gud? Vet han ikke at vi er skapt med fornuft, lidenskaper og lyster, og at det er sterke drivkrefter som krever sin rett. Jesus vet alt det, og har en enkel og effektiv medisin:

Hver dag lar vi Jesus være Herre i møte med våre meninger og drivkrefter. Vi ser at i lys av det Jesus har gjort, er vi ferdig med det gamle livet ”

Dø fra deg sjøl, og lev et nytt liv i Ånden. Det som skjedde med Jesus, skjedde med oss. Da han døde på korset, døde vi med ham⁶. Vi ble fridd ut fra vårt gamle liv, og kan derfor leve et nytt liv for Gud. Når vi ser dette, sier vi nei til å følge det gamle livet med sine lidenskaper og lyster⁷. Hver dag lar vi Jesus være Herre i møte med våre meninger og drivkrefter. Vi ser at i lys av det Jesus har gjort, er vi ferdig med det gamle livet. Dette er et frigjørende liv.

Ny kilde til liv

Men ikke bare kan vi si nei til å la "det gamle" styre oss. Vi har fått Den Hellige Ånd som gir oss kraft til å leve Jesus-livet⁸. Det at tyngdekrafta virker, hindrer ikke fly fra å lette fra rullebanen. En trenger bare en annen og sterkere lov til å oppheve tyngdekrafta. Det er det som skjer når vi er fylt av Den Hellige

Ånd. Ånden er sterkere og har mer virkning enn det gamle livet, noe som gjør at vi kan leve i fred, glede, rettferdighet og kraft hver dag. Da Den Hellige Ånd kom på pinsedag, ble en forskremt gjeng disipler forvandla til frimodige og utadvendte mennesker. De starta en bevegelse som forandra Romerriket. Ånden gjør at vi får kraft til å formidle Guds liv til andre mennesker. Helbredelse, tegn og under følger i fotspora til åndsfulle kristne⁹.

Ny forståelse av verden

Fordi vi har fått et nytt liv i Jesus, og Ånden som drivkraft i livet, forstår vi verden på en ny måte. Vi kjenner Gud som pappa¹⁰. Gud er allmektig, har full kontroll, og gjennomfører alt etter sin plan og vilje. Da ser vi på motgang og prøvelser på en ny måte. Vi blir ikke bitre eller sjømedlidende, for det er ikke mennesker som har siste ordet. Vi

lever i et evighetsperspektiv, noe som gjør at vi med glede forsaker ting i lys av evigheten sammen med Gud. Vi bedømmer ting ut fra vår kjennskap til Gud, og er ikke styrt av selvishet, sjølhevdelse og sinne. Dette skaper et klima som gir fred, trivsel og vekst.

Vi forstår også at verden er mer enn det vi kan forklare naturvitenskapelig eller logisk. Vi ser den usynlige verden, og vet at alt har sitt opphav i det usynlige¹¹. Dette gir en visdom som ikke er forståelig for de som har et materialistisk livssyn. Guds herlighet i Jesus er viktigere enn kortsiktig materialistisk suksess.

Treet kjennes på fruktene

Mange prøver å tjene Gud på sin måte, men opplever det strevsomt og utmattende. Andre er naturlig rikt utrusta, og får ting til å fungere

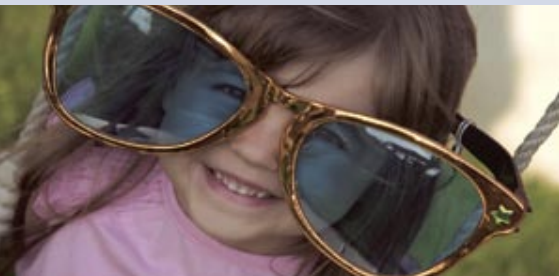
tilsynelatende bra når de sjøl er der, men straks de er borte faller alt fra hverandre. Noen bruker andre mennesker som redskap for sine egne visjoner, og kaller det Guds rike. Resultatet kommer alltid for dagen, og ligner ikke på noe som har med Gud å gjøre.

Jesus sa at hvetekornet må falle i jorda og dø for å bære frukt¹². Når kornet kommer i berøring med fuktig jord, går skallet i oppløsning, og kimen til liv bryter fram til et aks som gir mange nye korn. Gud lar oss få oppleve at skallet vårt, vårt eget, blir brutt ned, slik at det som er av Gud får vokse fram. Det er ikke alltid behagelig, men frukta er god. Vi får (er)fare et liv i kjærlighet, glede og fred¹³. Dessuten blir en lett å samarbeide med, gir rom for andre og gleder seg over andres framgang. Det blir trivsel rundt oss. Dette igjen gjør at det er artig å være sammen, menighetsliv blir gøy. Sammen får vi gjort mye mer enn hver for oss, slik at vi både kan bruke oss sjøl på en bedre måte, og andre kan gjøre det de er best på. Da blir det mangfold, liv og vekst. Dette er ekte korsteologi, og det setter Jesus i sentrum i stedet for mennesker. Jesu legeme (menigheten) ble født ved at disiplene ble døpt i Ånden, og menigheten vil vokse, bli mangfoldig og bevare enheten gjennom åndelige folk som stadig drikker av Ånden¹⁴.

 Terje Dahle
td@krinet.no

- 1 1 Kor.3,1-3
- 2 1 Kor.3,16 + 6,19-20, Joh.3,37-38
- 3 Gal.4,3 + 5,16-23
- 4 Matt.16,21-23
- 5 Matt.6,24, Luk.16,13
- 6 Rom.6,3-11
- 7 Mark.8,34-35, Matt.16,24-28, Luk.9,23-27
- 8 Rom.8,1-2 + 12-13
- 9 Mark.16,15-18
- 10 Rom.8,15-17
- 11 Hebr.11,3
- 12 Joh.12,24-27
- 13 Gal.5,22-23
- 14 1 Kor.13,12-13

Alle har eit livssyn

– Livssynet vårt er dei "brillene" me ser og forstår verda gjennom

Alle menneske har eit livssyn. Det er ikkje alltid me kan forklara det skikkeleg, men me ser alt anna gjennom det. Me kan seia at livssynet vårt er dei "brillene" me ser og forstår verda gjennom, og som styrer dei avgjerder me tek (ofte umedvite) om kva som er verkeleg og viktig eller uverkeleg og uviktig.

Alle livssyn gjev oss svar på dei same grunnleggjande spørsmåla:

1. Skapningen: Korleis vart verda til? Kor kjem me frå? Kvifor er me her?
2. Fallet: Kva gjekk galt? Kva er kjelda til uretten, vondskapen og lidinga i verda?
3. Frelse og gjenreising: Kva kan me gjera med denne stoda me er i? Korleis kan verda koma i rett skikk?

Ved å bruka desse enkle spørsmåla medvite kan me setja ord på det kristne livssynet vårt og identifisera ikkje-bibelske livssyn, og gje ei vurdering av kor dei tek feil. Det skal me ikkje gjera i artikkelen Tenk som Jesus. Her vil eg berre prøva å sjå på Jesus og nokre av dei tankane som styrde han. Eg voner at dette vil hjelpa oss til å forstå kvifor me er her og gje oss noko stort å leva for. Eg håper at eg kan få fram ei viktig side av det kristne livssynet, at me kjem frå Gud og at han har ein plan for livet vårt.

Tenk som Jesus

Tenk som Jesus når du ser på deg sjøl. Han såg seg som sendt av Far. Dette innebar at han hadde eit oppdrag å fullføra og måtte senda ut folk, som tok del i oppdraget. Dei ville i neste omgang senda ut nye arbeidarar - som ville frigjera nye arbeidarar...

Han fann si største glede i å gjera det han ville som sende han og å fullføra hans verk.³ Han sa: Eg kjem frå Far – som har sendt meg, eg er komen for å gjera Guds vilje.⁴ Eg gjer ikkje noko av meg sjølv, eg handlar ikkje på eige initiativ, men gjer berre det Far viser meg.⁵ Jesus forstod også at han, fordi han var sendt, hadde fullmakt til å gjera det han var sendt for.

Likeeins forstod han at oppdraget var større enn han sjølv, han måtte inkludera andre i det ”

Jesus er vårt føredøme

Evangeliet etter Johannes gjev oss på ein eineståande måte innsikt i korleis Jesus tenkte og korleis han forstod seg sjølv. Han omtala seg ofte som "han som Gud har sendt"¹, og han omtala Gud som "han som sende meg".² Jesus hadde eit livssyn der han oppfatta seg sjølv som sendt - at han hadde eit oppdrag å fullføra. Denne forståinga styrde alt han sa og gjorde.

Likeeins forstod han at oppdraget var større enn han sjølv, han måtte inkludera andre i det. Han hadde sjølv sagt si forsoningsgjerning å gjera, som ingen andre menneske kunne ta del i. Men han gav også oss ein viktig del i å gjera kjent kva han har gjort for menneska. Han tok seg fyrst ut dei tolv apostlane og sidan mange andre læresveinar som han sende ut.⁶ Før han for heim til Far, gav han disiplane sine det store

Ordet 'senda' - kan i blant ha ein høgtidelig klang.

– Me ser føre oss ordinasjon og utsending av misjonærar når me høyrer det. Då kan det høyrst veldig flott ut. Det ordet Jesus her bruker er ikkje eit slikt høgtideleg ord. Han bruker faktisk det same ordet som er brukt om å driva ut ureine ånder eller å kasta ut demonar. Det er eit sterkt og kraftfullt ord, eit ord med dynamisk kraft i seg. Når me ser korleis Jesus sjølv praktiserte dette forstår me litt av denne dynamikken.

misjonsoppdraget.⁷ Han sa: Slik Far har sendt meg, sender eg dykk!⁸

For Jesus innebar det å vera sendt av Far at han også måtte senda ut folk som tok del i oppdraget og som i neste omgang ville senda ut nye arbeidarar som ville frigjera nye arbeidarar. På denne måten ville han skapa ei rørsle av vanlege folk som på sikt ville snu opp ned på heile verda.

Styra sitt eige liv

Då folk såg dei under Jesus gjorde, ville dei gjerne halda på han. Men han sa: Eg må gjera det eg er sendt for.⁹ Jesus seier med andre ord: Eg må styra og prioritera mitt eige liv, elles vert eg styrt

av andre eller av ytre behov eller omstende. Her treng me verkeleg å læra av Jesus å vera styrt av ei indre kjensle av å vera sendt - og ikkje gje etter for andre menneske sine ynskjer eller planar for oss.

Jesus sa ofte ting som tyder på at han var svært medviten det å vera sendt på eit oppdrag. Han sa: Eg er ikkje komen for dei rettferdige, men for syndarane.¹⁰ Eg er komen for å leita etter dei fortapte for å frelsa dei.¹¹ Eg er ikkje komen for å fordømme, men for å frelsa.¹²

Det viktigaste er livet med Gud

Jesus var veldig medviten det å vera sendt av Gud og å vera på eit oppdrag. Dette førte ikkje til hektisk aktivitet der han sleit ut både seg sjølv og dei rundt seg. Livssynet hans gjorde at han brukte mykje tid med Gud. Han forstod at forholdet til Gud er viktigare enn det han kan gjera for Gud. Livet med Gud er viktigare enn tenesta for Gud! Jesus viste dette ved å prioritera måten han brukte tida si på. Han gjekk avsides for å vera åleine med Gud.¹³ Han stod tidleg opp for å be og bruka tid åleine med Gud.¹⁴ Han kunne vera oppe heile natta i bønn og fellesskap med Far.¹⁵

I fellesskapet med Gud får me innsikt som me ikkje kan få på nokon annan måte. Når me bruker tid med Gud kan me sjå kva Gud gjer i folk og samarbeida med han i det. Når me har brukt tid med Gud kan me

setja folk fri ved å tala ord frå Gud til dei. Me kan løysa ut Guds kraft til frelse og helse når me har vore i Guds nærvær og veit kva Gud vil gjera for folk.

Grøda er stor – arbeidarane er få

Jesus gjer det veldig klart at han har sendt oss for å føra folk til Gud: Eg har sendt dykk for å hausta inn grøda (menneske) for det evige livet.¹⁶

Sjøl hadde han eit veldig positivt bilete av menneska som opne, lengtande og klare til å ta imot den gode budskapet hans om Guds rike. Han gjorde det heilt klart for disiplane at verda er ein moden åker

Å vera sendt er ein del av livssynet mitt, det hjelper meg å forstå meg sjølv og verda rundt meg ””

som er klar til å haustast.¹⁷ Han seier at grøda er stor, at det ikkje er noko gale med den store grøda, men problemet er at det er få innhaustingsarbeidarar.¹⁸

Det er med andre ord for få disiplar som har den same positive forståinga av folk som Jesus hadde. Alt for mange kristne tenkjer slik læresveinane til Jesus gjorde, at om nokre månader, då kjem hausten, då er kanskje folk opne for å ta imot godt nytt om Guds rike. Me har så lett for å avskrive folk, å seia at dei ikkje er opne eller interesserte, før me har bede for dei, snakka med dei, eller formidla Guds kraft til lækjedom til dei.

Då Jesus sendte ut dei 72 andre disiplane¹⁹ til alle dei byane og bygdene han sjølv skulle til, gav han dei eit anna fokus enn det me vanlegvis tenkjer. Han sendte dei ikkje ut for å frelsa sjeler, men for å be om innhaustingsarbeidarar! Oppdraget deira var med andre ord å leita etter, finna, og senda ut arbeidarar som kunne berga inn heile grøda i desse bygdene og byane for Guds rike.

Innhastingsarbeidarar

Markus 5,1-20 fortel om korleis Jesus kasta ut ein legion ureine og vonde ånder frå den galne mannen som heldt til i gravholene. Då han hadde vorte sett fri og var komen til sans og samling, bad han om å få vera med Jesus. Men Jesus gav han ikkje lov til det. I staden sa han til han: "Gå heim til dine og fortel kor store ting Herren har gjort for deg, og kor god han har vore mot deg!" Han sendte han ut, eller rettare sagt, kasta han ut på dei modne haustmarkene. Mannen gjekk av stad, ikkje berre til sin eigen heim og sin eigen landsby, han gjekk til alle dei ti byane i Dekapolis. Og alle undra seg

då dei såg forandringa og hørde vitnemålet til denne mannen som hadde fått eit nytt liv. Han vart ein innhaustingsarbeidar same dagen han vart sett fri.

Eit liknande døme finn me i forteljinga om den samaritanske kvinna.²⁰ Jesus snakka med henne, og ho vart overttydd om at Jesus var Messias. Straks let Jesus ho springa av stad for å fortelja folk i byen kva ho har opplevd saman med Jesus. I same stunda kom læresveinane tilbake frå byen. Dei hadde ikkje vunne ein einaste disippel der. Mest sannsynleg hadde dei ikkje tala med nokon samaritan om evangeliet, for samaritanane vart sett på som fiendslege og lite opne. Medan Jesus heldt på å gje dei eit nytt verdsbilete, eit nytt syn for kor opne dette folket eigentleg var for Guds rike, kom folk frå byen ut for å be Jesus om å verta verande der nokre dagar for å læra dei meir. Enden på denne saga er at så godt som alle i denne byen kom til tru på Jesus. Den samaritanske kvinna vart ein innhaustingsarbeidar same dagen ho møtte Jesus!

Multiplisering

Her rører me med ved noko heilt grunnleggjande. Det dynamiske multiplikasjonsparadigmet som Jesus har gjeve oss er heilt enkelt dette at me er sendt for å finna folk me kan senda for å finna nye folk som kan sendast! Det liknar svært lite på det vanlege mønsteret for forsamlingsarbeid der me samlar folk i "kristelege" bygg. Jesus seier at det handlar om å reproducera seg sjølv, om å setja i gang ein kjedereaksjon som ikkje kan stansast eller kontrollerast, for dette dynamiske livet smittar som virus frå person til person.

Slik Jesus har sendt deg, kan du senda nye disiplar for å hausta inn nye som kan sendast for å hausta inn nye som kan sendast for å...

Ver ein trufast utsending!

Jesus var trufast mot Gud ved å fokusera på oppdraget sitt og leva nært han som hadde sendt han, så han heile tida visste kva han skulle gjera. Dette gjorde at han kunne tala med frimod og mynde. Han visste at Gud stod bak han og var med han i det han sa og gjorde.

Slik Far har sendt meg, sender eg dykk! ””

Det er godt og trygt å vera send. Det gjev tryggleik og stryke i motgangar og vanskelege tider å vita at me berre gjer det me er sendt for å gjera. Solveig og eg har opplevd dette mange gongar på veldig konkrete måtar når me har vore i India. Det har hjulpet oss til ikkje å gje opp eller verta skræmde i farlege stoder og det har hjulpet oss å løysa vanskar og utfordringar på ein guddommeleg måte. Profetord me fekk då me vart sende ut har vore til veldig stor hjelp for oss i arbeidet. Det er godt og trygt å ikkje arbeida på eiga hand, men å vera sendt både av Gud og menneske.

Jesus sa at han ikkje var åleine, for han som hadde sendt han var med han.²¹ Slik er det for oss også. Når me er medvitne om å vera sendt, vil me også vera trygge i vissa om at han som har sendt oss er med oss. Me må berre fokusera på oppdraget og prioritera tid og krefter i samsvar med det me er sendt til å gjera.

Når me er trufaste mot han som har sendt oss vil me vera til velsigning der me kjem. Med eit trufast sendebod fylgjer lækjedom, seier Guds ord.²² Når me er trufaste mot oppdraget vil me vera til glede og hugnad for Gud og ein dag få høyra desse orda: "Bra, du gode og trugne tenar."²³

Når me er trufaste vil me også vera til velsigning for dei som har sendt oss. Bibelen seier: Som svalande snø ein dag i skurden er ein påliteleg bodberar for sin herre, han gjev mot og kraft til den som har sendt han.²⁴

Eg er sendt!

Når eg ser meg sjølv som sendt, får livet mitt meining og innhald. Då kan eg vera Guds sendebod i min eigen kvardag og leva eit heilt liv. Når synet på livet inneber at eg er sendt, vil eg sjå meg sjølv som agent for kjærleiken i slekta mi, nabolaget mitt og på arbeidsplassen min. Då vil eg vera oppteken av å gjera nærmiljøet og heile samfunnet ein betre plass å vera for menneske rundt meg.

Å vera sendt er ein del av livs-synet mitt, det hjelper meg å forstå meg sjølv og verda rundt meg. Heile livet mitt får meining når eg ser at eg er sendt av Gud i alle dei stoder eg finn meg i. Det gjer det lett å ta ansvar. Det vert naturleg å ta initiativ. Då ser eg at Gud er med meg og bryr seg om alle detaljar i kvardagen min. Då kan eg tena Gud ved å vera eit medmenneske, ein god arbeidar, ein kunstnar, eller kva det skulle vera Gud har gjort meg til. Eg er der eg er, fordi Gud har sett meg der, og fordi han vil bruka meg der til glede for folk og til ære for seg sjøl.

 Erling Thu
et@krinet.no

- 1 Johannes 6,29
- 2 Johannes 5,24
- 3 Johannes 4,34
- 4 Johannes 5,30; 6,38
- 5 Johannes 5,19-20; 8,28
- 6 Lukas 9,1-2; 10,1
- 7 Matteus 28,18-20; Markus 15,15-18; Lukas 24,46-49
- 8 Johannes 17,18; 20,21
- 9 Lukas 4,40-44
- 10 Lukas 5,32
- 11 Lukas 19,10
- 12 Johannes 3,17
- 13 Matteus 14,13,23
- 14 Markus 1,35; 6,46
- 15 Lukas 6,12
- 16 Johannes 4,36,38
- 17 Johannes 4,35
- 18 Lukas 10,2
- 19 Lukas 10,1-2
- 20 Johannes 4,1-42
- 21 Johannes 8,12-18
- 22 Ordtøka 13,17
- 23 Matteus 25,21
- 24 Ordtøka 25,13

**Hvordan gjøre
våren enda mer
innholdsrik?**

**Studér bibelen
du også!**

- En grundig inføring i bibelen og sentrale bibelske temaer.
- Kombiner studier med annen jobb og utdanning
- 8 moduler som gir deg en systematisk innføring i ulike bibelske temaer
- Utarbeidet av bibel-lærere og teologer med et konservativt bibelsyn
- Nå også via internett

kristen-brevskole.no

Mye viktigere enn å ha en personlig visjon, er det å se Guds tegninger og planer. Fokus på Jesus gir motivasjon, utholdenhet og retning.

Det er spennende å tenke på at da Gud skapte verden, skapte han både en synlig og en usynlig virkelighet.¹ Bibelen sier at alt vi ser, starta i det usynlige², og at kristne har blikket retta mot de usynlige tinga³. Tro er overbevisning om usynlige realiteter⁴. De troende styrer livet utfra disse åndelige realitetene.

Bibelen oppfordrer oss til å søke det som er "der oppe", ikke det som er på jorda⁵. Jesus sa at hvis vi søker først Guds (usynlige) rike, skal vi få alt det andre i tillegg⁶.

Lær av forbildene

Bibelen oppfordrer oss til å lære av forbildene i Det gamle testamente⁷. I "troens kapittel" understrekes forholdet disse hadde til den usynlige virkeligheten⁸. Livet deres var kjennetegna av spenningen mellom målet de så for seg og ufullkommenheten de levde i. "I tro bygde Noah en ark, da han var blitt varslet om det som ennå ikke var synlig"⁹. Abraham bodde i telt mens han ventet på den usynlige "byen med de faste grunnvoller"¹⁰. Moses holdt ut "fordi han så ham som er usynlig"¹¹. Dette var motivasjonen som fikk ham til å velge lidelse framfor nytelse¹².

Jesus selv var motivert av "den glede han hadde i vente"¹³. Derfor "tålte han korset uten å bry seg om vanæren".

Vi ser Jesus

Det er veldig mange ting på jorda som ikke er slik Gud vil, men Jesus

Se det usynlige

Åpenbaring er at "gardinene" blir dratt til side, så vi ser de åndelige realitetene ”

lærte oss å be om at Guds vilje skal skje på jorda som i himmelen¹⁴. Bønnen om at Guds rike skal komme ned på jorda, vil en dag bli helt og fullt oppfylt. Gud har lovet å fullføre sin plan, som er å samle alt under Jesus som sjef¹⁵. Bibelen slår fast at alle ting allerede er lagt under Jesus¹⁶. "Ennå kan vi ikke se at alt er lagt under ham, men vi ser Jesus!"

Å se Jesus, handler ikke først og fremst om at han viser seg for deg i et syn i kjortel og sandaler, slik noen har opplevd. Det handler om se hans natur, verdier og makt. Han er den som har all makt og som skal fylle hele universet med seg selv¹⁷.

Åpna øyne

En av de mest kjente bønnene i Bibelen, er Paulus bønn om åpenbaring for de kristne¹⁸. Åpenbaring er at "gardinene" blir dratt til side, så vi ser de åndelige realitetene. Han ber for de kristne, om at Gud må åpne hjertets øyne, så vi blir kjent med Gud, ser hvem vi selv er og hva Gud har gitt oss.

I Det gamle testamente beskriver profeten Sakarja et møte med Gud som om han våkna opp av søvnen¹⁹. Syv ganger i Bibelen stiller Gud spørsmålet: "Hva ser du?" Dette er et veldig viktig spørsmål, for det vi ser, bestemmer i stor grad hvordan vi lever.

Å se Jesus, handler ikke først og fremst om at han viser seg for deg i et syn i kjortel og sandaler, slik noen har opplevd. Det handler om se hans natur, verdier og makt ”

Jesus sa at ingen kan se Guds rike uten å bli født på ny²⁰. Ingen kan si at Guds rike er her eller der, for det er midt i blant dere, sa Jesus²¹. Hvis urenheter kommer inn i livet vårt, går det ut over evnen til å se de åndelige realitetene²². Det er de rene av hjertet som ser Gud²³.

Vi ser menigheten

Johannes, en av de som kjente Jesus helt personlig da han gikk her nede, fikk et nytt spesielt møte med Jesus mange år etter at Han hadde dratt opp til himmelen²⁴. Først hørte han stemmen Hans. Da han snudde seg for å se Ham, så han først syv gullysestaker og så Jesus som gikk mellom lysestakene. Han fikk vite at lysestakene var menighetene. Han fikk altså først se menigheten, og så Jesus i menigheten.

Det går ikke an å se Jesus uten å se menigheten. Menigheten er Jesus sin kropp på jorda²⁵. Vil vi ha med Jesus å gjøre, vil han fort introdusere oss for andre kristne. Når vi gir oss selv til Jesus, må vi også gi oss til det forpliktende hverdagsfellesskapet med de som tilhører Jesus. Dette er Guds vilje for oss alle²⁶.

Ser du tegninga?

Før Moses skulle bygge et hus for Gud ute i ørkenen, viste Gud ham tegningene. Flere ganger gjentok Gud for ham at det var viktig at han fulgte disse tegningene²⁷. Gud er fortsatt brennende ivrig for at huset hans skal være akkurat slik han

har planlagt²⁸. Han bor ikke lenger i provisoriske hus ute i ørkenen. Nå bor han i et hus som består av mennesker - menigheten. Gud bor blant sitt folk²⁹. "VI er hans hus" slår Bibelen fast³⁰. Alle kristne er levende steiner som bygges sammen til en bolig for Gud³¹.

Gud har veldig klare tanker om hvordan hans hus skal være. Derfor er det så viktig at vi ser tegningene før vi begynner å bygge menighet. Vi må være sikre på at alt blir slik Gud har planlagt.

Styrt av Guds visjon

I en kristen avis var det nylig tolv ungdommer som uttalte seg om hva slags menighet de ønska å være med i. Nesten uten unntak snakka alle om hva slags møter og aktiviteter de ville ha. De fokuserte på de ytre tinga. Ingen sa at de ville ha en slik menighet som Gud beskriver i Bibelen. Få var opptatt av det indre livet og de virkelige verdiene.

Gud ønsker at vi skal være drevet av en visjon av Guds hus. Når vi leser Bibelen med Åndens hjelp, danner det seg et indre bilde av det Gud vil ha. Ofte snakker vi om visjoner som personlig kall eller mål for livet. Mye viktigere enn det, er å se Guds tegninger og planer. Da kan vi bruke livet til å samarbeide med Jesus om å bygge menigheten, slik han vil ha den.

- 1 Kolosserne 1,16
- 2 Hebreerne 11,3
- 3 2. Korinterbrev 4,18
- 4 Hebreerne 11,1 (The Revised Berkeley Version)
- 5 Kolosserbrevet 3,1
- 6 Matteus 6,33
- 7 Hebreerne 6,12 og Jakob 5,10
- 8 Hebreerne 11,2-3
- 9 Hebreerne 11,7
- 10 Hebreerne 11,10
- 11 Hebreerne 11,26-27 (New International Version)
- 12 Hebreerne 11,25
- 13 Hebreerne 12,2
- 14 Lukas 11,2
- 15 Efeserne 1,10
- 16 Hebreerne 2,8
- 17 Efeserne 4,10 (New Living Translation)
- 18 Efeserne 1,17-21
- 19 Sakarja 4,1ff.
- 20 Johannes 3,3
- 21 Lukas 17,21
- 22 Matteus 6,22-23, Nytt Liv: "Men hvis øyet er formørket av onde tanker og begjær, er du i et dypt åndelig mørke."
- 23 Matteus 5,8
- 24 Johannes Åpenbaring 1,12ff.
- 25 1. Korinterbrev 12,27
- 26 2. Korinterbrev 8,5
- 27 2. Mosebok 25,40
- 28 Johannes 2,17
- 29 2. Korinterbrev 6,16
- 30 Hebreerne 3,6
- 31 1. Peter 2,5 og Efeserne 2,22

Målbevisst bønn

For halvannet år siden opplevde Elin at Gud utfordret henne til å fokusere mer på bønn. Nå er seks personer på bønnelisten hennes frelst.

I starten var det virkelig utfordrende. – Jeg hadde bestemt meg for at jeg skulle be 30 minutter og lese tre kapitler i bibelen hver dag, men lenge før tiden var ute var jeg ferdig å be og begynte å se på klokken. Hun ler litt av seg selv.

Elin Gjerde er trebarnsmor. Da barna var små ville hun helst ha ansvar for å oppdra dem selv. Hun startet derfor familiebarnehage, slik at hun kunne være hjemme med dem og samtidig bidra til familieøkonomien. Da det nærmet seg skolestart for minstemann, avviklet hun barnehagen. I denne tiden var det som Gud sa til henne at det var en ny tid. Hun forsto at det 'nye' ikke var å gå ut i arbeidslivet, slik det kanskje kunne være naturlig å tenke. Hun og mannen ba til Gud sammen - og opplevde at hun skulle fortsette å være hjemme. Økonomisk ville det bli utfordrende, men det overlot de til Gud.

Minuttene ble for lange

Så – der var hun. Alle barna på skolen, hun alene hjemme i huset – og nå skulle hun be. Men Elin gikk altså tom for bønneemner lenge før tiden var ute. – Jeg så meg om etter noe som kunne hjelpe meg, og fant på å bruke en oversikt over Guds navn, hentet fra det gamle testamentet. Disse navnene beskriver sider ved Gud: Herren Gud den allmektige, Herren vår forsørger, Herren vår lege osv. Når jeg ba, hadde jeg arket foran meg og gikk gjennom punkt for punkt og takket og priste Gud for den han er. Dermed kunne jeg utvide med noen minutter. Hun ler igjen.

Bønneboken

-Så skaffet jeg meg en bok og begynte å notere navnene til dem jeg ba for: i familien, i cellegruppen og i nabolaget. For hver enkelt skrev jeg ned det jeg ba om. Det kunne være ting jeg visste de trengte, ting de fortalte meg – eller ting Gud viste meg når jeg var i bønn. Hver dag når jeg ba, brukte jeg boken. Tok for meg person for person. Når jeg fikk bønnesvar, markerte jeg med gul merkepenn. Etter som tiden har gått, har det blitt flere og flere gule streker.

Jeg følte først og fremst at jeg fikk lære Gud bedre å kjenne. Etter hvert erfarte jeg at Gud begynte å dele sitt hjerte med meg for dem jeg ba for ”

Streng med seg selv

Elin forteller videre at for å gjennomføre den beslutningen hun hadde tatt, måtte hun være ganske streng med seg selv. – Jeg måtte bestemme meg for at så snart barna var av gårde til skolen, var bønn og bibel det første jeg skulle gjøre. Hvis jeg begynte med andre ting, ble det lett 'jeg skal bare, jeg skal bare...', og før jeg visste ordet av det, var tiden gått og barna kom hjem igjen.

Det første året merket hun at det skjedde mest med henne selv. – Jeg følte først og fremst at jeg fikk lære Gud bedre å kjenne. Etter hvert erfarte jeg at Gud begynte å dele sitt hjerte med meg for dem jeg ba for. Jeg ble rett og slett mer glad i disse personene enn før.

Gud ga henne tanker

- Underveis oppdaget jeg at jeg iblant fikk tanker om hva jeg kunne gjøre i forhold til dem. Jeg var ikke alltid sikker

Hvilke rutiner og hjelpemidler som kan fungere, vil variere fra person til person. Men alle kristne kan ved enkel, målbevisst bønn se Gud virke i sin omgangskrets ”

på om tankene var fra Gud, men jeg valgte å handle. Ofte viste det seg at det virkelig var tanker som Gud hadde gitt meg.

Tanker settes ut i livet

- I et tilfelle hadde jeg hadde bedt lenge for en av naboene mine. Jeg hadde snakket mye med henne om Gud og vi var blitt gode venner. En dag da jeg ba for henne fikk jeg den tanken at hun kunne trenge en bok som forklarte nærmere om det å bli kristen og leve med Gud. Jeg gikk straks og kjøpte noe jeg tenkte kunne passe og gikk for å gi henne boken 'Det var rart', sier hun da. Hun hadde lenge tenkt på at hun skulle lest noe som kunne gi svar på noen av de spørsmålene hun gikk med. Samme dag hadde hun selv vært i bokhandelen, men hun hadde ikke visst hva hun skulle kjøpe og hadde gått igjen med uforrettet sak. –Slike erfaringer er spennende, men først og fremst har jo handlinger som er inspirert av Gud langt større effekt enn alt vi kan finne på selv.

Yes!! Nå begynte mennesker å bli frelst

Elin holdt fast på beslutningene hun hadde tatt og rutinene som hun hadde kommet inn i. Etter hvert som hun lærte Gud bedre å kjenne, ble bønnetiden utvidet. Bønnesvar i små og store ting økte forventningene. Hun begynte å bli utålmodig, hun hadde mange på bønnelisten som ikke kjente Gud. – Nå må det snart være på tide med en forandring!

Og det var det. I løpet av høsten er seks personer på hennes bønneliste blitt frelst. Begeistret merker hun av i bønneboken. Gleder seg over at mennesker får møte Gud, og er takknemlig for at hennes respons til 'noe nytt' fra Gud, kan være med og forandre menneskers liv!

Bønn er for alle kristne

– Det handler ikke om noe spesielt bønnekall, mener hun. – Dette er noe som alle kan gjøre, og som flere og flere gjør! Hvilke rutiner og hjelpemidler som kan fungere, vil variere fra person til person. Men alle kristne kan ved enkel, målbevisst bønn se Gud virke i sin omgangskrets.

Bjørg Kristing

folk@krinet.no

Dette hjalp Elin til et målbevisst bønneliv

Når Elin Gjerde i løpet av halvannet år har opplevd en markant utvidelse av sitt bønneliv og mange bønnesvar, nevner hun flere faktorer som har vært til hjelp for henne. Her er de viktigste:

Mål. Satte seg realistiske mål: 30 minutters bønnetid, 3 kapitler bibellesing daglig. Et beskjedent, men gjennomførbart mål, selv om det var utfordrende nok i starten.

Partner. En av Elins venninner gikk med noen av de samme ønskene som henne når det gjaldt bønn. De gjorde en avtale med hverandre: Lese det samme i bibelen, be en viss tid hver dag, spørre hverandre hvordan dette gikk, oppmuntre hverandre og dele erfaringer. Ved å være ansvarlige overfor hverandre, var de mer forpliktet i forhold til å gjennomføre målsetningene sine.

Besluttsomhet. Hun måtte være bestemt med seg selv for at ikke andre gode ting skulle spise opp tiden, slik at bønn og bibel ble nedprioritert.

Bønnebok. Ved å notere navnene på dem hun ba for og deres behov i en bok, fikk hun en hjelp i gjennomføringen av bønnestunden - og til å huske hva hun hadde bedt for. Hun kunne også lettere registrere om bønnen ga resultater.

Handling. Når hun fikk tanker om ting hun kunne gjøre i forhold til dem hun ba for, valgte hun å handle. Også når hun var usikker. Ofte viste det seg i ettertid at det virkelig var tanker fra Gud. Slike handlinger virket sammen med bønnen til resultater.

Dette er noe av det bibelen sier om bønn

Det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre, så Faderen skal bli forherliget gjennom sønnen. Dersom dere ber om noe i mitt navn, vil jeg gjøre det. Joh.14,13-14

Et rettferdig menneskes bønn er virksom og utretter mye. Jak.5,16

Nå formaner jeg dere framfor alt å bære fram bøtter og påkallelse, forbønner og takk for alle mennesker. 1.Tim2,1

Han fortalte dem en lignelse om at de alltid skulle be og ikke gi opp.... Luk.18,1-8

Vær utholdende i bønn, våk og be med takk til Gud! Kol.4,12

Barnetro

I den lille boka "Barnetro" forteller Inger Lise Rypdal om kjendislivet og sin konstante åndelige lengsel. Etter to års intens leiting i alternative religioner, ga hun seg over til Jesus og fikk fred i sjelen.

Sitt gjennombrudd som artist fikk Inger Lise Rypdal som 19-åring (1968) med sangene Romeo og Julie og Fru Johnsen. Hun ga siden ut 16 LP-plater, var med i 9 filmer og en rekke teaterstykker. I 2005 ga hun ut samleplata I mitt liv - Inger Lises 40 beste.

Ingen ting er som før, alt er blitt nytt, og hva skulle til? Jo, bare det at jeg sa ja takk til Jesus, og til det livet Han hadde klart for meg”

I boka forteller hun om barndommen på Toten, sine gode besteforeldre og pinsemøter med tungetale. Til tross for barndommens overnaturlige opplevelser, glemte hun Jesus igjen på Toten. Lengselen etter fred med Gud slapp imidlertid aldri taket. Når hun følte seg ensom og hadde problemer, ba hun til Gud. Og han hørte.

”Hele livet har jeg søkt, ventet, lett etter noe eller noen som skulle gi mening” skriver hun, og forteller om tidkrevende og kostbar prøving av ”alle tilbud” på det religiøse markedet. Hun ble spurt om å lede programmet ”Inn i det ukjente”. Der intervjuet hun en rekke mennesker som mente at de var inne på svaret. ”De var vakre, søkende sjeler på leiting sånn som jeg, men ingen virket på meg som de virkelig var kommet frem til svaret” forteller hun.

Etter å ha prøvd yoga, meditasjon, regresjon, shakaraøvelser, drømmetydning, fargebad og healing, var hun tilbake til utgangspunktet, ”litt blakkere og like rådvill”. ”Min ånd og mitt innerste vesen var uberørt” skriver hun.

”Så en dag i en av pausene setter jeg meg i kantina i tv-huset i Nydalen, og der er hun, svaret mitt. En helt alminnelig, jordnær kvinne med et lysende godt vesen og med enorm varme og tilstedeværelse” forteller hun. ”Fra den dagen startet en helt ny reise for meg, en reise jeg hadde startet som barn, reisen tilbake til min himmelske far” skriver Rypdal.

På en levende måte beskriver Inger Lise sitt personlige sterke møte med Guds kraft i en menighet i Oslo, og de forandringer dette har ført til. ”Jeg har bedt Gud gi meg et nytt liv, et nytt hjerte og en ny ånd, og det har jeg fått. Ingen ting er som før, alt er blitt nytt, og hva skulle til? Jo, bare det at jeg sa ja takk til Jesus, og til det livet Han hadde klart for meg” forklarer hun.

”Ingen tvil om at Han skal få full styring over mitt liv; jeg har prøvd sjøl å ta kontroll og hatt Jesus ute på fløyen, men det begynner ikke å skje noe før han tar over” konkluderer artisten.

Boka anbefales som gave til søkende venner. Den fins både som lydbok og innbundet bok.

AKTUELL BOK
Hjem som forandrer verden

NÅ 176,-

AKTUELL BOK + CD
Kristus-meditasjoner og Kristusidentitet (Bok + Lydbok)

NÅ 199,-

4 AKTUELLE BØKER
Finn din plass

NÅ 349,-

BARNEBOK
Du er unik

NÅ 149,-

AKTUELL BOK
Barnetro

79,-

AKTUELL BOK
Evangeliet og det moderne mennesket

NÅ 98,-

BOKKIOSKEN.NO

En sikker vei inn i det overnaturlige

Stadig flere er opptatt av å bli kjent med sine usynlige hjelpere eller guider. Her kan du lære en sikker vei til rette koblinger.

Flere og flere erkjenner at det fins en åndelig virkelighet. Folk opplever ting de ikke kan forklare. Mange lurar på om de har levd før og hva som skjer etter døden. Har jeg en eller flere usynlige hjelpere? Hvordan ser de i så fall ut, hva kan de gjøre for meg og hvordan kommer jeg i kontakt med dem?

Bibelen lærer oss om usynlige vesener

Det har kommet mye interessant litteratur på markedet de siste åra om den åndelige verden. Den beste og grundigste boka om emnet er uten tvil den gamle, sorte boka, Bibelen. Der lærer vi om engler, ånder, seraffer, kjeruber og andre åndelige vesener.

En engel som følger meg

I Guds Bok fins det flere hundre avsnitt om våre åndelige hjelpere. Det er flere ting der som tyder på at vi alle har minst én hjelper. Da apostelen Peter banka på døra hos dem som ba for ham at han måtte slippe ut av fengselet, trodde vennene hans at det var "hans engel"¹. Jesus snakka om barnas engler "som alltid ser vår himmelske fars åsyn"². Det er ingen ting som skulle tilsi at vi mister engelen vår når vi blir voksne. "Herrens engel slår leir til vern om dem som frykter Herren, og frir dem ut av fare" står det i Salmenes bok³.

Når du tar imot Den Hellige Ånd, får du oppretta en fantastisk kommunikasjon med den åndelige verden. Da blir du også leda i kontakt med gode mennesker som kan hjelpe deg videre

”

Et møte med engler

Det er utrolig mange eksempler i Bibelen på folk som så - eller fikk et møte med - "hjelperne", englene. Igjen og igjen finner vi imidlertid at englene sjøl advarer mot å tilbe dem eller henvende seg direkte til dem⁴. De henviser hele tida til Den store hjelperen - Gud. Det er ingen grunn til å gå via de mindre hjelperne når

Den beste og grundigste boka om emnet er uten tvil den gamle, sorte boka, Bibelen

”

vi kan komme i direkte kontakt med den uendelige sterke Hjelperen. Når Herren er din hjelper, trenger du ikke frykte, for han har kommandoen over milliarder av hjelpere. Også de onde åndene må vike når du står i kontakt med Ham.

Ikke spådomskunst og tegntyding

Når vi henvender oss til det overnaturlige, er det viktig å kjenne kjøreregulene. Det er nemlig dessverre ikke bare gode krefter i den åndelige verden. Derfor advarer Bibelen oss

mot visse typer åndelig aktivitet:

"Dere skal ikke drive med spådomskunster og tegntyding. Dere skal ikke vende dere til gjenferd og spådomsånder og spørre dem til råds, så dere blir urene ved dem."⁵

Du har en hjelper!

Henvender du deg direkte til Herren, din Hjelper, trenger du ikke frykte. De råd Han gir er gode og den hjelp Han gir er sikker. Jeg kjenner mange, ikke minst i India, som har blitt syke og plaga av onde krefter fordi de har tatt kontakt med ånder på feil måte. Det har virka spennende og tilforlatelig med én gang, men fått store negative følger. Henvender du deg til Faderen i Jesu navn, er du trygg. Når du tar imot Den Hellige Ånd, får du oppretta en fantastisk kommunikasjon med den åndelige verden. Da blir du også leda i kontakt med gode mennesker som kan hjelpe deg videre; Guds synlige hjelpere.

 Knut G. Osland
www.gudergod.no

- 1 Apostlenes Gjerninger 12,15
- 2 Matteus 18,10
- 3 Salme 34,8
- 4 Åpenbaringen 19,10 og 22,8-9
- 5 3. Mosebok 19,26 og 31

Disse mine minste

Har Gud gitt en oppgave, følger det trivsel med, sier Tone Midgaard Askeland. Siden 1995 har hun vært involvert i hjelpearbeid på Filippinene.

At det var et kall fra Gud, var Tone nokså ubevisst om, da hun i 8-årsalderen begynte å tenke på at hun hadde lyst å reise ut i verden. Hun ville hjelpe barn som hadde det vanskelig, så det var vel litt mer en vanlig eventyrlyst. Selv hadde hun det så trygt og godt på alle måter. –Jeg tror jeg følte en takknemlighet som gjorde at jeg ville gi noe tilbake. Jeg tenkte på de som manglet alt det jeg hadde. Barn i andre deler av verden. Helst Afrika, tror jeg. Det var vel det jeg forbandt med misjon den gangen.

Tanken blir virkelighet

Men det ble altså Filippinene for Tone. Tanken fra barneårene hadde fulgt henne i alle år. Som ganske ung spurte hun en misjonær om hva slags utdanning det var lurt å satse på når hun ville reise ut og hjelpe. Misjonæren mente at sykepleier og jordmor var det beste – og slik ble det. I 1995 brukte hun ferien sin til å besøke Ma Ma Children's Center utenfor Manila. Et sted som nettopp prøver å gi hjelp til noen av de mange nødlidende barna i området.

Ikke lenge etter hadde hun sagt opp jobben som jordmor i Bamle kommune, solgt bilen, leid ut leiligheten og var klar til å ta fatt på den nye oppgaven – uten lønn.

Filippinene

På Filippinene er kontrastene store, noen få veldig rike – mange veldig fattige. Sosialhjelp finnes nesten ikke, og de utilstrekkelige ressursene innen helse og utdanning er forbeholdt dem som kan betale. Landet har ca. 84 mill.

Ikke lenge etter hadde hun sagt opp jobben som jordmor i Bamle kommune, solgt bilen, leid ut leiligheten og var klar til å ta fatt på den nye oppgaven – uten lønn ”

innbyggere. Drøyt 60% av disse bor i byene og av dem bor nærmere 45% i slumområder.

Når ressursene til utdanning og helse er så begrensede, og når samfunnet er preget av arbeidsløshet, manglende utdanning, korrupsjon og fattigdom, er det ofte barna som lider mest. Store barnekull er vanlig blant de fattige, og mange makter ikke å ta hånd om alle. En del barn ble ganske enkelt forlatt. På Ma Ma Childrens Center fikk Tone være med å gi mange slike barn en trygg tilværelse. Senteret er bygget opp av Rachel Trovi fra Norge. Tone var den eneste norske på senteret, resten av staben var filippinere.

Hjerte for barna

Hennes hjerte går ut til barna. Alltid er det små armer som strekker seg etter henne - eller øyne som søker hennes for kontakt. Alltid noen som har lyst å fortelle noe eller å få sitte på fanget hennes litt. Hun får bidra med hele seg, og hun ønsker så inderlig at hver eneste en av dem skal få en god framtid. Selv om hun etter hvert blir daglig leder på senteret og arbeider mest med den administrative siden, kjenner hun hvert eneste barn og følger med på deres utvikling, med de gleder og sorger det innebærer.

Engasjementet til Ma Ma Children's Centre strekker seg også utover omsorgen for barnehjemsbarna. Der er

fødestue, det arrangeres mødreklasser med helseopplysning og annen relevant opplæring, matutdeling, fengselsbesøk, støtte til utdanning osv. Tone verdsetter og utnytter den filippinske stabens kjennskap til de lokale forholdene og ser fordelene ved å trekke på det beste fra to ulike kulturer. Hun får være med å hjelpe – både direkte og indirekte - og ser mange gode ringvirkninger av det hun er med på. Hun trives, synes hun er privilegert som får bruke livet sitt på en meningsfull måte.

Alene i en fremmed kultur

Men var det ikke også utfordringer knyttet til det å si fra seg fast inntekt, være borte fra familie og venner, være alene i en fremmed kultur, fremmed språk osv?

Hmm – det ser ut som Tone må tenke seg godt om. Så ler hun litt. -Filippinerne syntes jo synd på meg som var alene. De er vant til å leve i tette klynger. Der er det ingen som snakker om behov for å være alene. Men utfordringer – nei, Tone synes ikke egentlig at det har vært noen vanskeligheter av betydning. Økonomisk har det gått greit, etter hvert fikk hun litt støtte fra menigheten hjemme i Skien, og her var det jo billig å leve. Det meste har gått fint, men hun har måttet lære seg å bli litt mer tålmodig. –Her går det ikke i vårt tempo!

–Det som kunne være et savn i blant, var det å ha noen å snakke med. Noen med samme bakgrunn og samme språk. Det blir en annen flyt når en har felles referanseramme. Noen ganger kunne det også vært godt å ha noen å gjøre ett eller annet sammen med på fritida. Dra på en tur, eller en annen avveksling fra hverdagen. De filippinerne jeg kjente, kunne ikke prioritere slike ting, så det måtte jeg i så fall gjøre alene. Det blir liksom ikke helt det samme. Ja, og så savnet jeg jo dem hjemme.

Umulig uten Gud

Likevel, det var ikke savn og forsakelse som sto i sentrum for Tone. –Har Gud gitt en oppgave, følger det trivsel med, slår hun fast. Dessuten fikk hun lære Gud å kjenne på en ny måte. Hun fikk stadig erfare at Gud var med henne, at han ga løsninger – selv når det så umulig ut. Det ga henne en trygghet i møte med det som virket vanskelig og usikkert. Om ikke hun visste råd, stolte hun på at Gud hadde en utvei. Hadde det ikke vært for Gud, ville nok mye ha fortonet seg annerledes, mener hun. Ja, hun sier det enda sterkere. –Uten Gud hadde det vært umulig!

Tone er fortsatt involvert i hjelpearbeid på Filippinene. Fremdeles er hun bosatt der nede store deler av året, men nå sammen med sin mann, Noralv Askeland. De siste par åra har de starta opp et variert hjelpeprogram gjennom Kristent Nettverk.

Bjørg Kristing
folk@krinet.no

Støtt arbeidet Tone og Noralv står i på Filippinene

"Da vi kom til landsbyen i går kom en av familiene og bad om hjelp. De var ille plaget av skabb. Sammen med behandlingen gir vi veiledning om renslighet og om å avlive hunden som forårsaker plagene. Vi er takknemlige for menigheten i Trondheim og andre som gir trofast til helseprogrammet på Mindoro. Det setter oss i stand til å hjelpe der nøden er. I et møte med hele landsbyen delte vi ut nye ferskvannskanner og vaskefat. Igjen oppleves det sterkt å høre hvordan de takker Gud høylydt for hjelpen. De har ikke mye av den vestlige sjenansen for å nevne Guds navn.

På hjemveien dro vi i høy sjø til landsbyen Camurang for å gi bord og stoler til forskolen i denne Mangyan landsbyen. Inntil nå har de sittet på noen planker på gulvet. Vi oppdaget også Alona som er en 8 år gammel jente med hareskår. Vi snakket med henne og foreldrene om å operere henne i april. For 2000 kroner kan vi hjelpe Alona til et helt nytt liv."

(utdrag fra www.krinet.no)

Bankkonto:

3632 52 58033

Kristent Nettverk

Ser du den modne høsten?

Skal vi lete etter noe, må vi vite hva vi skal se etter. Har du mistet ei tikrone så leter du etter ei tikrone. Du vet hvordan den ser ut og det gjør det selvsagt lettere å lete. Slik er det også når vi ser etter folk som er klare til å ta imot Jesus.

En ung mann spurte om jeg ville be om at mora hans skulle bli frelst. Han hadde selv bedt for henne i flere år. Jeg svarte selvfølgelig ja, men spurte samtidig Den Hellige Ånd hva jeg skulle be om. Han kjenner dem vi ber for og viser oss ting vi ikke vet om. Jeg opplevde at mora ikke trengte mer forbønn, men var klar til å bli ledet inn i Guds Rike. Jeg så at denne mannen hadde mobiltelefon og spurte om han ikke kunne ringe mora si der og da. Han gjorde det, og da jeg hørte at hun svarte, tok jeg telefonen fra ham og begynte å snakke med henne. Jeg presenterte meg selv og sa at sønnen hennes hadde spurt om jeg kunne be for henne. Da jeg spurte om hun ville gi livet sitt til Jesus, svarte hun et bekræftende ja. Vi ba sammen på telefonen og hun gav livet sitt til Jesus. Hun var altså moden frukt. Høstens Herre åpnet øynene våre! Vi så at hun faktisk var klar til å høstes.

Samarbeide med Den Hellige Ånd

Jeg kunne gitt mange, mange eksempler på kristne som ber om frelse for mennesker, men som ikke ser det Den Hellige Ånd gjør i dem de ber for. De forstår ikke de "signaler" som moden høst gir, og de har ikke lært å samarbeide med Guds Ånd. Da blir det som å prøve å finne noe vi ikke vet hvordan ser ut. Det er vanskelig hvis vi ikke vet hva vi skal se etter!

Høsten er moden

Jesus sa at høsten er stor, at høsten er moden og at markene står hvite, klare til å høstes. Bibelen bruker uttrykk som å "svinge sigden", - altså skjære kornet - og bære det inn. Jeg har ofte tenkt på "høsten" kun

Jeg kunne gitt mange, mange eksempler på kristne som ber om frelse for mennesker, men som ikke ser det Den Hellige Ånd gjør i dem de ber for ””

som et stort antall mennesker, men Jesus sier at alle disse mennesker er klare til å høstes inn. De fleste av oss ser ikke mange mennesker frelst selv om vi ønsker det. Vår utfordring er å få det Jesus sier om menneskene omkring oss til å stemme med vår virkelighet.

Ikke klar likevel

En mann kom til Jesus og spurte hva han skulle gjøre for å komme inn i Guds Rike. Hadde han kommet til meg, hadde jeg helt sikkert tenkt at "her er moden høst". Men i samtalen med Jesus skjedde det noe. Mannen hadde gjort mange bra ting, men da Jesus utfordret ham på det som virkelig hindret ham i å gi livet sitt til Jesus, nemlig rikdom og makt, så gikk mannen bedrøvet vekk. Han var ikke villig til å gi alt til Jesus. Han var altså ikke moden høst. (Mark.10.17-25)

Hvordan "snakker" moden høst?

Så har du Sakkeus. Han svindlet og bedro folk rundt seg. Men han hadde et enormt behov, et behov for kjærlighet, omsorg og ekte fel-

lesskap. Han hørte at Jesus var på vei til byen, løp ham i møte og klatrer opp i et tre for å se ham. Jeg tror ikke helt han visste hva han gjorde, men noe inni ham drev ham. Forkynneren 3,11 forteller oss at Gud har lagt en lengsel etter evigheten ned i alle mennesker. Det gjaldt

også Sakkeus. Da Jesus kom til treet, stoppet han opp og sa: "Sakkeus, skynd ned. Jeg vil ha fellesskap med deg. Kan vi ta et måltid sammen? La oss stikke hjem til deg!" Sakkeus skyndte seg ned og sammen gikk de til huset hans. I løpet av den tiden de hadde sammen ble Sakkeus en totalt forandret mann, og alle i huset hans ble frelst.

Sakkeus brukte ikke ord som: "Jeg vil bli frelst, jeg vil komme til himmelen", men hele han innrømmet at han ikke var fornøyd med livet han levde. Han visste han levde galt og at han ønsket å møte Han som kunne møte hans innerste og dypeste behov, Jesus.

Gjennom oss

Jesus sitter nå i himmelen, ved Guds høyre hånd, og går ikke lenger rundt på jorden. Men han er fortsatt like ivrig på å frelse, helbrede, utfri og gjenopprette mennesker. Så hvordan kan mennesker få møte Ham som ønsker å fylle alt i alle? Svaret er ganske enkelt: gjennom oss!

Han vil gjøre sine gjerninger gjennom alle de troende, gjennom menigheten, som ikke er bygninger, men mennesker som har gitt livet sitt til Jesus og hans herredømme. Gjennom oss vil Jesus fremdeles gå omkring og helbrede syke og sette fri alle som er underkuet av djevelen. (Ap.gj.10.38)

La Ånden åpne øynene våre

Skal vi kunne gjøre dette, er det helt avgjørende at vi hver dag lever

fulle av Den Hellige Ånd og ledet av ham. For at vi skal se den modne høsten, må vi la Den Hellige Ånd åpne øynene våre slik han gjorde det med disiplene i byen Sykar. Først så disiplene bare mennesker, men da Jesus ba dem åpne øynene, så de de samme menneskene som moden høst.

La oss ikke bare være styrt av det vi ser i det naturlige. La oss være var for Åndens ledelse og tilskyndelse. La oss spørre ham og snakke med ham.

Naturen i vårt kall

Min erfaring i alle de årene jeg har vært kristen, er at Den Hellige Ånd er veldig praktisk og at han elsker at vi samtaler med ham. På den måten kan han få bruke oss slik han vil. Det er nettopp det som er naturen i vårt kall: nemlig at vi lever slik at det vil kreve mer av oss enn vi er i stand til. Da blir vi desperat avhengige av Den Hellige Ånd. Det er jo mye lettere å høre hans stemme, se det han ser og høre det han hører hvis han får fylle oss med seg selv, med overnaturlig og guddommelig kraft.

Innhøstning er arbeid

Innhøstningsarbeid er nettopp det: arbeid, hardt arbeid! Jesus sa at det var ikke noe problemer med høsten, men at det var få arbeidere og at noe måtte skje med synet vårt. Han kaller på innhøstningsarbeidere, ikke innhøstnings-sofasittere. Det er et arbeid hvor vi må gi avkall på ting,

si nei til oss selv og stige ut av komfortsonen. Vi må være fokusert på å vinne mennesker, ikke bare med hva vi sier, men med måten vi lever på. Men for et fantastisk liv. Guds sier at når vi lever dette livet, vil Den Hellige Ånds kraft komme over oss og fylle oss med overnaturlig styrke til å utføre alt Han ber oss om. Ikke i egen kraft, men med Hans kraft!

Frigjøringen av Hans kraft ligger i dette ene ordet – GÅ! - Ikke alene, men sammen, to og to, tre og tre.

Ha forventning!

Jeg vil oppmuntre deg til å forvente å se moden høst. Minn deg selv på hvem du er og på at Høstens Herre bor i deg. Kan det være at folk som forteller deg om sine problemer og utfordringer, samtidig prøver å kommunisere noe de ikke setter ord på? Kan det være at de er klar til å ledes til Jesus? Når mennesker i din omgangskrets er plaget med sykdom, så spør om du, kanskje sammen med en annen, kan komme hjem til dem og be for dem? Kanskje din erfaring sier "jammen", men si heller Amen! Vi er ikke styrt av erfaringer, men av Jesus.

Ikke bare be om anledninger, men skap dem! Vær i bevegelse! Når vi er aktive, fokuserte og fulle av forventning, så vil ting skje. Vi trenger ikke lete etter høsten – vi står midt i den!

"Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender." Apg 1,8

 Arne G. Skagen
ags@krinet.no

Innvandrere i Norge ser engler

- Gud har latt det regne engleåpenbaringer, syner og åndelige manifestasjoner over de mer enn 20 000 innvandrerne som siden 1998 har besøkt menigheten, sier pastor i Pinsekirken i Bærum, Tom Aune.

Pinsekirken i Bærum har bedt for 5000 innvandrere de siste 8 åra. 2000 av dem har tatt imot Jesus. Menigheten har medlemmer fra 25 nasjoner. Til den kristne avisa Korsets Seier forteller Aune at Gud har vist sitt nærvær i forsamlingen ved å åpenbare seg for muslimer. Flere har gjennom syner forstått at Jesus er Frelseren, og de har tatt imot ham. Flere har sett engler i forbindelse med dåp og noen har blitt liggende på gulvet i 20 minutter etter et å ha fått et møte med Guds kraft. – Skal muslimer bli frelst, må vi ikke bruke ord, men invitere dem til våre hjem, slik at de opplever fellesskap med oss, sier Aune.

Vårt oppdrag – mitt oppdrag

Nokre gongar er det sunne og åndelege ein vanskeleg balansegang. I denne artikkelen tek Erling Thu opp forholdet mellom felles oppdrag og personleg ansvar. Vi må gå frå kollektivistisk til personlig tankegang, seier han.

Misjonsoppdraget gjeld oss alle

Misjonsoppdraget slik me finn det i Matteus 28,18-20 og Markus 16,15-20 er det felles oppdraget me har som kristne. Difor er det også mitt eige personlege ansvar og oppdrag. Alle kristne har fått ordre om å gå ut i all verda og forkynna for alle folkeslag. Vi er alle sett til å gjera folk til læresevne, ved å døypa og læra dei til å halda alt Jesus har bode. Kva me gjer og måten me gjer det på, vil variera frå person til person i samsvar med utrustning og legning.

Misjonierende livssyn

Det felles oppdraget vårt inneber å hjelpa alle nye kristne til å gå ut og gjera nye folk til disiplar. Alle sanne kristne har eit misjonierende livssyn! Det inneber at me ikkje berre ser folk som "misjonsobjekt" eller potensielle kristne. Det kristne menneskesynet er at alle menneske er verdifulle slik dei er i seg sjølv. Me bruker tid med folk, same kva tru dei har, fordi me liker å vera saman med dei. Å vera saman med andre menneske har stor eigenverdi. Me kan aldri sjå på folk berre som ein "nytteverdi" som komande disiplar. Om me er sanne disiplar av Jesus, vil me vera glad i folk og bry oss om dei, samstundes som me frimodig forkynner evangeliet.

Innhastingsarbeidarar

Det har slått meg kor oppteken Jesus var av å ta seg ut folk han kunne

senda slik han sjølv var sendt av Gud.¹ Me veit at han valde ut tolv apostlar som han sendte ut. Men i Lukas 10,1-3 ser me at han valde ut 72 andre som han sendte ut. Dette var heilt vanlege disiplar som han sende ut to og to. Han sende dei ut til alle dei bygdene og byane

Eit godt kristent fellesskap vil hjelpa meg å finna kallet, tenesta og plassen min, men det er alltid mitt personlege ansvar å høyra frå Gud, gjennom Ordet og Anden, og gjera det han seier

””

han sjølv skulle til, and han sende dei for å be om innhaustingsarbeidarar. Grøda er stor, sa han, men arbeidarane er få. Be difor han som eig grøda, at han må driva ut arbeidarar for å hausta inn grøda si. For Jesus innebar det å vera sendt av Gud at han også måtte senda ut folk som tok del i oppdraget og som i neste omgang ville senda ut nye arbeidarar som ville frigjera nye arbeidarar. På denne måten ville han skapa ei rørsle av vanlege folk som på sikt ville snu opp ned på heile verda.

Kulturen blinda dei første kristne

Det misjonsoppdraget Jesus gav til disiplane var grensesprengjande stort. Oppdraget omfatta heile verda og alle folkeslag eller grupper av folk. Når me les dei fyrste kapitla i apostelgjerningane, ser det ikkje ut som om læresveinane forsto rekkevidda av oppdraget. Det ser ut til at dei var blinda av den jødiske kulturen på ein slik måte at dei tolka misjonsoppdraget inn i den jødiske samanhengen dei levde i. Difor var forsamlinga dei fyrste åra jødisk. Det var fyrst då forfylginga tok til og

dei kristne i Jerusalem vart spreidde at evangeliet vart forkynt til andre enn jødar. Den fyrste endringa kom då evangelisten Filip forkynte evangeliet om Guds rike i Samaria og mest heile byen kom til tru.² Dei fleste andre forkynte berre for jødar.³

Braut ut

Peter var det fyrste av apostlane som braut ut av den jødiske tankegangen. Det var ikkje lett for Peter å frigjera seg frå det vanlege jødiske livssynet han var oppvaksen med. Herren gav han eit syn, som han ikkje skjønnte og difor i fyrste omgang nekta å gjera det Herren sa.⁴ Då han let seg leia av Anden, kunne han fullføra sitt personlege oppdrag som ein viktig del av det store felles oppdraget. Men for å gjera det måtte han våga å går utanom dei godtekne rammene og bryta med kulturelle paradigme som gav seg ut for å vera grunna på Guds lov.

Sprengde grenser

Peter møtte ikkje lite motstand for det han hadde gjort. Apostlane og alle dei kristne i heile Judea gjekk i rette med han: "Du har gått inn til uomskorne og ete saman med dei."⁵ Peter stod fast på det Gud hadde vist han og det han hadde gjort leia av Anden. Han greidde til og med å overtyda dei andre kristne om at det han hadde gjort var rett. Dei hadde alle fått eit oppdrag utan å forstå det rett. Det var då einskildpersonar som Peter, Filip, og dei

namnlause kristne frå Kypros og Kyréne, kvar for seg tok ansvar og let seg leia av Anden til å bryta dei gamle tankemønstra og veremåtane, at det store kristne fellesskapet fekk hjelp til å sjå det felles oppdraget i nytt lys og sjølv sprengja grenser.

Frå kollektivistisk til personleg tankegang

I vår samanheng har vi lagt stor vekt på fellesskap, truskap og underordning når me har undervist Kristi kropp, Guds hus og familie. Dette er både godt og rett. I ein vestleg kultur der trua er individualisert har det vore nødvendig å få fram den kollektive sida av kristenlivet. Me treng framleis halda fram kor viktig det kristne fellesskapet er for vårt personlege liv og kristne utvikling. Å byggja vennskap og varme relasjonar er grunnleggjande for alle åndelege kristne. Utan vennskap, fellesskap og tette band mellom kristne kan me ikkje snakka om bibelsk forsamlingsliv i det heile! Gud vil fellesskap.

Grøftene

Når me snakkar om fellesskap, vennskap, truskap og underordning i forsamlingsamanheng kan me gå i den grøfta at me gjev dette for stor plass i forhold til det personlege ansvaret og den kristne fridomen.

me avstand mellom folk og leiarar. Leiarane har ikkje lenger eit personleg forhold til folk, men preiker berre til kollektivet. Ein treng ikkje mykje innsikt for å sjå at dette er ein menneskeleg tendens som kan slå ut i jamvel små grupper av menneske.

Me bruker tid med folk, same kva tru dei har, fordi me liker å vera saman med dei. Å vera saman med andre menneske har stor eigenverdi ””

Om me går ut frå at det "fellesskapet" eller "leiarskapet" meiner og tenkjer alltid er rettare enn det me sjølv trur me har høyrd frå Gud, er me hamna i ei farleg grøft. Me må gå frå alt som smakar av kollektivistisk opplegg til personleg disippelgjerding. Med kollektivistisk opplegg tenkjer eg på alle kollektive aktivitetar, normer og forventingar der folk forsvinn i massen og det upersonlege kollektivet eller fellesskapet, som institusjon, får fyrsteplassen. I eit slikt opplegg får

Fleire kristne pionerar

Me har eit ynskje om å vera ei forsamling etter Guds hjarte. Me ynskjer at Gud skal få forsamlinga slik han vil ha henne. Me ynskjer å sjå multiplisering av disiplar og forsamlingar i byen og distriktet vårt. Omvendning er ein del av fundamentet for kristenlivet og det inneber å leva i endring heile tida. Me kan aldri slå oss til ro. Det er meir land å innta! Når eg les om Hans Nilsen Hauge og Lars Levi Læstadius som på kort tid vart brukt av Gud til å føra

mange tusen menneske til omvendning og tru her i Skandinavia, ber eg om at Gud må reisa opp fleire kristne pionerar som dei. "Herre, reis opp kristne som sver truskap til Den Heilage Ande og vågar å gå mot dei etablerte meiningane og veremåtane som hindrar Ordet og Anden å ha framgang og få makt i samfunnet vårt."

Utsend av Den Heilage Ande

I forsamlinga i Antiokia var mange profetar og lærarar. Ein gong desse var samla til gudsteneste og faste, sa Den Heilage Ande at dei skulle ta ut Barnabas og Paulus og frigjera dei til den tenesta han hadde kalla dei til. Dei heldt fram med å fasta og be, og så la dei hendene på desse to som var utpeika av Anden og lét dei fara for å fullføra den nye gjerninga.⁶ Det er ein god ting å verta sendt ut av ei forsamling eller eit nettverk av forsamlingar, men det viktigaste er å vera utsend av Den Heilage Ande!

Hindra av Anden

Seinare ser me at Paulus har eit heilt arbeidslag med seg. Dei vart hindra av Anden å forkynna i Asia og freista å fara til Bitynia, men heller ikkje her gav Anden dei lov. Difor drog dei til Troas. Om natta hadde Paulus eit syn. Då han hadde hatt dette synet, prøvde dei straks å fara til Makedonia, for dei skjønna at Gud hadde kalla dei til å forkynna evangeliet der.⁷ Det var ein mann som hadde synet, men alle forstod at dei var ein del av synet og var kalla av Gud til å vera ein del av det same oppdraget. Måten Gud talar på har ikkje mykje å seia, det som tel er å høyra kva han seier og handla på det, for då er me utsende av Den Heilage Ande.

Bunden av Anden

Når Paulus tek farvel med leiarane i forsamlinga i Efesos⁸ seier han at han fer til Jerusalem, bunden av Anden. Han veit ikkje kva som skal møta han der. Han veit berre at Den Heilage Ande vitna for han i by etter by at

det venta han lenkjer og forfylging. På reisa si mot Jerusalem kom han til Tyros. Drivne av Anden sa læreseveinane i Tyros at Paulus ikkje måtte dra opp til Jerusalem. Men Paulus og reisefylgjet hans heldt fram på reisa si etter heile forsamlinga hadde bede for dei.⁹

Det er berre vår felles innsats som kan sjå dette fullførd. Det gjeld vårt felles oppdrag ” ”

Let seg ikkje overtala

I Cæsarea vart dei verande nokre dagar hjå evangelisten Filip. Medan dei var der kom profeten Agabus ned til dei frå Judea med eit ord frå Gud til Paulus. Han sa at Paulus kom til å verta bunden og gjeven i hendene på heidningane i Jerusalem. Då folk høyrde denne profetien bad dei han om å ikkje dra opp til Jerusalem. Heile arbeidslaget som fylgde Paulus sa det same, men han let seg ikkje overtala. Han sa at han var klar, ikkje berre å lata seg binda, men òg til å døy i Jerusalem for Herren Jesus. Då folket på staden og medarbeidarane hans forstod at dei ikkje kunne få han til å skifta meining, roa dei seg og sa: "Lat Herrens vilje råda!"¹⁰

Sunn haldning til profetord

Paulus viser oss med si handling ei veldig sunn haldning til profetord og gode formaningar frå velmeinandende kristne. Han fekk svært klare åtvningar ved Den Heilage Ande om det som venta han i Jerusalem, men han gav ikkje etter for press om å handla på ein serskild måte på desse profetorda. Det verka som om alle hadde meiningar om korleis han burde tolka profetorda og kva han måtte gjera på grunn av dei. Paulus var bunden av Anden og visste at han måtte til Jerusalem same kva som venta han der. Difor kunne han stå støtt og ikkje verta manipulert av kva andre meinte.

Indre overtyding

Det er mange som meiner mykje om kva som er rett for oss å gjera i dei ulike stoder me kjem opp i. Om me ikkje er bundne av Anden og ei indre overtyding, kan me lett verta eit offer for "gode meiningar". Eg har fått mange profetord som har vore til stor velsigning for meg, men

eg har òg fått ord og meiningar som ikkje har vore til hjelp, men heller gjort ting vanskeleg for meg. Dette gjer at eg må mana alle, men serskild kristne leiarar, til varsemnd på dette området.

Ikkje ver ulydig mot det himmelske synet!

Me har fått del i den trua som ein gong for alle har vorte overgjeven til dei heilage.¹¹ Me har fått del i

SAMLINGER

Onsdag 4.
Festmøte kl.19:30

Tordag 5.
Seminar* kl.10:30–12:30
Festmøte kl.19:30

Fredag 6.
Seminar* kl.10:30–12:30
Festmøte kl.19:30

Lørdag 7.
Familieshow kl.10:30–11:30
Seminar* kl.11:30–12:30
Festmøte kl.19:30

Søndag 8.
Festgudstjeneste* kl.11.00
* Med egne barnesamlinger

Talere som deltar: Noralv Askeland,
Keri Jones, Erling Thu, Terje Dahle,
Arne G. Skagen, Knut Osland,
Morten Askeland m.fl

eit himmelsk kall¹² og ei himmelsk openberring, eit syn av Kristus.¹³ Me har fått del i Kristi mysterium. Gjennom heilage apostlar og profetar har Gud vist oss at me har del i den same arven, den same kroppen og den same lovnaden i Jesus Kristus. Dette himmelske synet om Kristi kropp må vera styrande for oss på same måte som det var for dei fyrste kristne. Me høyrer til det kristne fellesskapet. Me har eit felles oppdrag. Folkeslag skal gjerast til disiplar. Samfunnet skal byggjast og utviklast. Guds rike skal koma. Guds vilje skal råda på jorda. Heile jorda skal verta full av kunnskap om Guds herlegdom.

Gje meg heilt og fullt

Det er berre vår felles innsats som kan sjå dette fullført. Det gjeld vårt felles oppdrag. Men det gjeld like mykje mitt eige personlege oppdrag innanføre det store felles oppdraget. Eg vil berre kunna vera med å fullføra det store felles oppdraget om eg vågar å gje meg heilt og fullt til det

Gud har kalla og utrusta meg personleg til å gjera. Eg vil berre vera til hjelp og velsigning for fellesskapet når eg er lydig mot Anden og let meg styra av det himmelske synet.

Den vanskelege balansekunsten

Det er alltid grøfter på begge sider av vegen og det går an å falla i dei begge! Nokre gongar er det sunne og åndelege ein vanskeleg balansegang, men ofte har me som kristne stor fridom i måten me lever ut det kristne livet. Vårt ynskje om å vera opne og ha rett forhold til fellesskapet, og særleg venner som me ser opp til, kan føra til at dei for kvikt og rett fram seier kva som er Guds veg for oss. Det er jo lettvindt å få ferdige svar, men det kan føra til at me lit meir på andre menneske enn på Gud. Ofte ville det vera betre å få spørsmål tilbake i staden for kvikke svar. "Er du sikker på at det er lurt at du arbeider så mykje som du gjer?" er mykje betre enn "eg trur du skal sei opp jobben din!"

Mitt personlege ansvar

Vårt kristne misjonsoppdrag er mitt oppdrag. Mitt personlege ansvar er å finna ut kva Gud vil eg skal gjera kvar tid og stund. Eit godt kristent fellesskap vil hjelpa meg å finna kallet, tenesta og plassen min, men det er alltid mitt personlege ansvar å høyra frå Gud, gjennom Ordet og Anden, og gjera det han seier. Når eg vågar å vera lydig mot Gud, vil eg vera med å frigjera åndeleg liv i det fellesskapet eg er ein del av.

 Erling Thu
et@krinet.no

- 1 Johannes 17,18; 20,21
- 2 Apostelgjerningane 8,5-17
- 3 Apostelgjerningane 11,19
- 4 Apostelgjerningane 10,1-48
- 5 Apostelgjerningane 11,1-18
- 6 Apostelgjerningane 13,1-3
- 7 Apostelgjerningane 16,6-10
- 8 Apostelgjerningane 20,17-38
- 9 Apostelgjerningane 21,3-6
- 10 Apotelgjerningane 21,7-14
- 11 Judas 3
- 12 Hebrearane 3,1
- 13 Efesarane 3,3-11

FEIRING AV JESUS OG DET NYE LIVET!

Kristent
Nettverk

PÅSKEFEST

4.-8. APRIL
KRISTKIRKENS LOKALER,
KANALVEIEN 90, BERGEN

www.krinet.no

Å kjenna Gud

Trass i at vi har mykje kristen kunnskap, må vi vedgå at gapet mellom kunnskap og liv har vorte for stort. Mange kristne har ein stadig aukande lengsel etter å leva radikalt i relasjonen med Jesus.

A kjenna Gud må vera meir enn sentralt i eit menneskeliv, ettersom det evige livet er å kjenna Han¹. Å kjenna Gud er langt meir enn å vita om Gud. "Kjenna" peikar på å leva til-litsfullt i personleg fellesskap utan atterhald. Nesten endå større enn å kjenna Gud er det at vi er kjend av han. Dette betyr ikkje berre at han veit kven vi er, men at han kjenner oss som sine. Vi er i hans fullkomne og kjærlege omsorg og absolutte interesse.

Å kjenna Gud er langt meir enn teoretisk og forstandsmessig kunnskap. Det byggjer på Guds initiativ og openberring av seg sjølv og vår tru og overgjeving til han. Det handlar om relasjon meir enn kunnskap. Difor har det også blitt sagt at det ikkje er den som grublar som kjenner Gud, men den som ber.

La kjennskapen til Gud bera frukt

Det er ei utvikling i å kjenna Gud. Det naturlege er å kjenna han betre og betre. Men vokster i det å kjenna Gud skjer ikkje utan forandring i oss menneske. I den tida vi lever i, er det mange som misser trua på jaget etter nye teknikkar for å oppnå resultat. Gjennom alt oppdagar vi ein stadig aukande lengsel etter å leva radikalt i gudsrelasjonen. Difor ser vi fleire og fleire som kjem saman for å be. Og bønn er viktig. Paulus bad for menigheten at dei måtte få den Ande som gjev visdom og openber-

ring så dei kunne læra Gud å kjenna. Som så mange andre sider av kristen utvikling, er det her eit samspel mellom Guds initiativ og den responsen vi gjev til Gud.

Gap mellom kunnskap og liv

Trass i at vi i vår del av verda har mykje bibelsk og kristen kunnskap, samanlikna med søsken mange andre stader, må vi vedgå at gapet mellom kunnskap og liv har vorte for stort. Er kunnskapen så teknisk og teoretisk at den ikkje ber frukt? Om vi vert utan frukt i kunnskapen om vår Herre Jesus Kristus, er vel det eit teikn på at vi må koma tilbake til den sunne utviklinga i vårt gudsforhold, der dei rette tinga får veksa. I 2.Petersbrev kapittel 1, skriv Peter om korleis kjennskapen til Jesus må bera frukt i liva våre. Her viser han oss at det tek til med tru og endar i ein fruktbar kjærleik til alle menneske, ikkje berre kristne².

Det er dette sunne fruktberande livet vi lengtar meir og meir etter. Dette livet har si kjelde i Gud sjølv.

Å kjenna Gud er langt meir enn teoretisk og forstandsmessig kunnskap. Det byggjer på Guds initiativ og openberring av seg sjølv og vår tru og overgjeving til han ”

Kjenna Gud gjennom Jesus

Ingen har nokon gong sett Gud, men den einborne sonen, som er Gud, har synt oss kven han er³. Ein av læresveinane til Jesus hadde denne tanken at fekk han sjå Faderen hadde han nok. Og det er sikkert meir i det enn vi først anar. Men Jesu kommentar til spørsmålet, var ikkje om idéen var god eller ikkje, men kvifor dei ikkje alt for lenge sidan hadde skjøna at det å sjå Jesus er å sjå Faderen. Han er ei utstråling av Guds herlegdom og biletet av hans vesen⁴. Av å sjå korleis Jesus er, kan vi læra Gud å kjenna. Og han er det beste og mest fullkomne døme på det å vera åndeleg på ein sann og sunn måte.

Korleis var Jesus?

WWJD, har det stått på mange armband dei siste åra. "Kva ville Jesus gjort?" Men like viktig er det kanskje å spørja: Korleis var Jesus, eigentleg? For som han er, slik er vi og, midt i denne verda⁵.

Mange som såg og hørde Jesus, undra seg over det dei opplevde. Han var på den eine sida så totalt fri og naturleg som menneske at alle vart tiltrekt av det. På den andre sida bar han Guds herlegdom med seg i alt han sa og gjorde. Det kunne ikkje forklarast på menneskeleg vis. Alle lét vel om han og undra seg over dei herlege orda som kom frå hans munn. "Er ikkje dette son til Josef?" spurde dei⁶. Han var ikkje rar! Han var heilt ekte menneske og heilt ekte Gud. Han var det mest naturlege, frie omgjengelege og glade menneske. Og samstundes strålte Guds herlegdom frå han. Smilet hans, latteren og glimtet i auga, var det mest ekte gledesuttrykk. Når han gret, gjorde han det som ingen andre. Når han talte, var det annleis enn når

andre talte. Han hadde ein uforklarleg autoritet.

Livet lyser

Vi som er kristne har opplevd det fantastiske at Guds lys har skine inn i hjarta våre. På den måten skal kunnskapen om Guds herlegdom, som strålar i Jesu ansikt, lysa fram frå oss⁷. Og denne kunnskapen om Guds herlegdom, skal jorda fyllast med⁸.

I han var liv, og livet er lyset for menneska⁹. Det er hans liv vi ber, så la det ikkje berre lysa for dei som alt er innanfor våre fire kristne fellesskapsvegger, men la det lysa for alle rundt omkring.

Vennen Jesus

Korleis var Jesus? Han var ein god venn med tollarar og syndarar. Betre vennskap enn det Jesus kan gje, kan ingen gje. Vi må ikkje setja likskapsteikn mellom det å representera Jesu vennskap med ikkje-kristne og det bibelen kallar "vennskap med verda"¹⁰. Nei, vi er fri! Fri til vera heilt naturleg oss – heilt naturleg Jesus. Og denne fridomen fell heilt naturleg saman med den autoritet vi har til å vera hans barn¹¹.

Fulle, men ikkje rare

Jesus var send frå himmelen, og vi har vår borgarrett der. Som kristne er vi ikkje lenger av denne verda, sjølv om vi framleis er i denne verda. Vi ber biletet av den himmelske, samstundes som vi er ekte menneske av kjøt og blod. Vi er lemmer på hans lekam, lydige mot hans vilje og vilige til å bera hans lidning. Namnet Jesus gjev oss tru, og vi vert sterke ved hans ord. Vi fokuserer på trua si opphavsmann og fullendar. Fordi vi kjenner otten for Gud, prøver vi å vinna menneske. Vi ser hans herlegdom og blir sjølv omlaga til det same biletet. Vi er fulle av den Heilage Ande, men ikkje rare. For det er den som er full av vin som vert rar. Den som er full av Anden, kan kommunisera med alle¹².

 Norleif Askeland
folk@krinet.no

- 1 Johannes 17,3
- 2 2. Peter 1,3-8
- 3 Johannes 1,18
- 4 Hebrearane 1,3
- 5 1. Johannes 4,17
- 6 Lukas 4,22
- 7 2. Korintarane 4,6
- 8 Habakkuk 2,14
- 9 Johannes 1,4
- 10 Jakob 4,4
- 11 Johannes 1,12
- 12 Efesarane 5,18 og Apostelgjerningane 2,8

Forstå lidelsen

Hvordan kan det være så mye lidelse i verden hvis Gud er god og allmektig? Er det et bevis på at en god Gud ikke finnes? Et barn som dør, en ektefelle som omkommer, egen helse som svikter.

Plutselig settes livet i et nytt lys og eksistensielle spørsmål blir akutte. Sannheten er at lidelsen allerede er en hjerteskjærende realitet for millioner av mennesker, og den er der hele tiden.

Meningsfull lidelse

Det finnes lidelse som er forståelig og meningsfull. Voksesmerter betyr for eksempel at du er i vekst og det er normalt. Grosmerter betyr at såret eller bruddet gror og det er bra. Å tåle erting når du står for noe som er bra, det er rett. Å savne kjæresten, bli lei seg når man blir såret, bli nervøs når man skal opptre, bli redd når noe er farlig – alt dette er meningsfull smerte. Det er noe som følger av det å leve et naturlig liv. Alle mennesker opplever slik meningsfull lidelse og det er noe man må lære å komme igjennom. De som stadig flykter fra ubehag og naturlig smerte utvikler ikke styrke og selvstendighet. De blir ikke modne og ansvarlige personer med integritet.

Oppdragende lidelse

Slik meningsfull lidelse vil Gud ikke spare oss for. Tvert imot lover Bibelen oss at fordi Gud elsker oss, så vil han også oppdra oss som en god far. Jesus lærte lydighet gjennom det han led¹. Jesus lovt dessuten at alle som vil leve for Guds rike vil oppleve forfølgelse. Vi representerer et liv og et verdisynd som på visse områder kolliderer kraftig med det verden rundt oss mener. Reaksjoner

vil forekomme. Bibelen oppfordrer de som tror til å ikke la oss dempe eller skremme, men å stå frimodig frem som skinnende lys og kraftfullt salt i verden.

Med det usynlige for øye

For den som opplever meningsfull lidelse er det viktig med tro og utholdenhet. Gjennom å holde fast på sannheten, ikke la seg rokke, ikke gi etter, ikke svikte – får man til slutt del i seieren. Løftene oppfylles, forandringen skjer. Bibelen henviser til denne måten å leve på i mange sammenhenger. I Hebreerbrevet får vi en opprømsing av mennesker som holdt ut og seiret, og gjennom det ble forbilder for oss alle.² Stadig oppmuntrer Bibelen oss til tålmodighet og utholdenhet. Hebreerbrevet tegner et bilde av en situasjon der alle som er gått foran og passert målstreken nå følger med oss og heier oss frem i det løpet vi selv må fullføre. Paulus bruker ordspillet om å "ha det usynlige for øyet" som en beskrivelse på det samme.³ Dersom vi ser rundt oss, på omstendighetene, vil vi ikke finne holdepunkter for troen. Ser vi på Kristus og det han representerer, vet vi at forandringen vil komme og ingen kan stanse den.

Ser vi på Kristus og det han representerer, vet vi at forandringen vil komme og ingen kan stanse den ””

Lidelse som en mulighet for evangeliet

Jesus sa ved et par tilfeller av sykdom og død at det skjedde for å demonstrere Guds herlighet.⁴ Ofte vil et menneskes takling av lidelse være et sterkt vitnesbyrd om tro,

håp og kjærlighet, og det vil skape åpenhet for evangeliet. En mann som mister kona i kreft og må ta seg av barna alene. Hvordan takler han det? Det skapes en sjelden mulighet til å demonstrere et liv som er over menneskelig fatteevne. Det kan skje ved at Gud slipper til. En kvinne havner i rullestol på grunn av MS, og blir mer og mer ufør. Hvordan takler hun det? Havner hun i bitterhet og selvopptatthet? Nei, hun er takknemlig for livet, og sprer glede og oppmuntring rundt seg. Et kraftfullt vitnesbyrd om evangeliet! I Kina og andre land der evangeliet har gått frem til tross for store forfølgelser – der er nettopp styrke under store lidelser en viktig grunn til at folk har latt seg overbevise. Guds makt demonstreres aller tydeligst i menneskelig avmakt.

Den meningsløse lidelsen

Den uforskyldte, meningsløse lidelsen er derimot svært vanskelig å forstå. Slik lidelse kan forårsakes av flere ting: Ondskap, ulykker, naturkatastrofer, sykdom, fattigdom. Det meningsløse er destruktivt: Overgrep mot barn, jordskjelv og flom, epidemier og pandemier. Malariamygge som sprer dødelig smitte. Aids som påføres uskyldige. En bilulykke. En

kreft som oppstår. Familier splittes, barn blir foreldreløse, folk fryser og sulter i hjel, hele landsbyer drepes. Listen kan gjøres endeløs. Ting virker så tilfeldig. Hvor er Gud når dette skjer? Bibelen forteller også om meningsløs lidelse. Uten å oppklare

gåten fullt ut, har Bibelen mye å si om saken: Menneskelivet må ses i et evighetsperspektiv, ikke bare i et kortsiktig materielt perspektiv. Gud skal dømme hvert menneske rettferdig. Og Gud har faktisk gjort noe med den meningsløse lidelsen.

Årsak-virkning for snevert

Vi preges av en årsak-virkning logikk. Det ene skjer som en konsekvens av noe annet. At alt har en årsak hjelper oss ikke alltid til noen dypere innsikt i selve problemet. Når en ulykke skjer, leter vi etter en årsak. At man gjorde en feilvurdering og oppdaget faren for sent slik at kollisjonen skjedde – det gir ingen trøst. Det er bare en teknisk forklaring. Det virkelig grunnleggende spørsmålet for mange er: Hvordan kunne dette skje? Hva var den dypere meningen bak? Hvorfor tillot Gud dette?

I NT kan vi lese at en ulykke skjedde i Jerusalem på Jesu tid.⁵ Siloa-tårnet raste ned, og mange ble drept. Disiplene spurte ham: Hvorfor skjedde det – var det de eller foreldrene som hadde syndet?

Menneskelivet må ses i et evighetsperspektiv, ikke bare i et kortsiktig materielt perspektiv ”

Dette var den normale tankegangen i befolkningen den gang. Jesus avviste dette. Han sa at verken deres eller foreldrenes synd hadde forårsaket ulykken – men at de som selv var vitner til ulykken måtte ta lærdom av det. Få orden på livet før det var for sent! Jesus avviste altså årsak - virkning forklaringen deres – og minnet dem i stedet på livets uforutsigbarhet og ansvaret for eget liv her og nå.

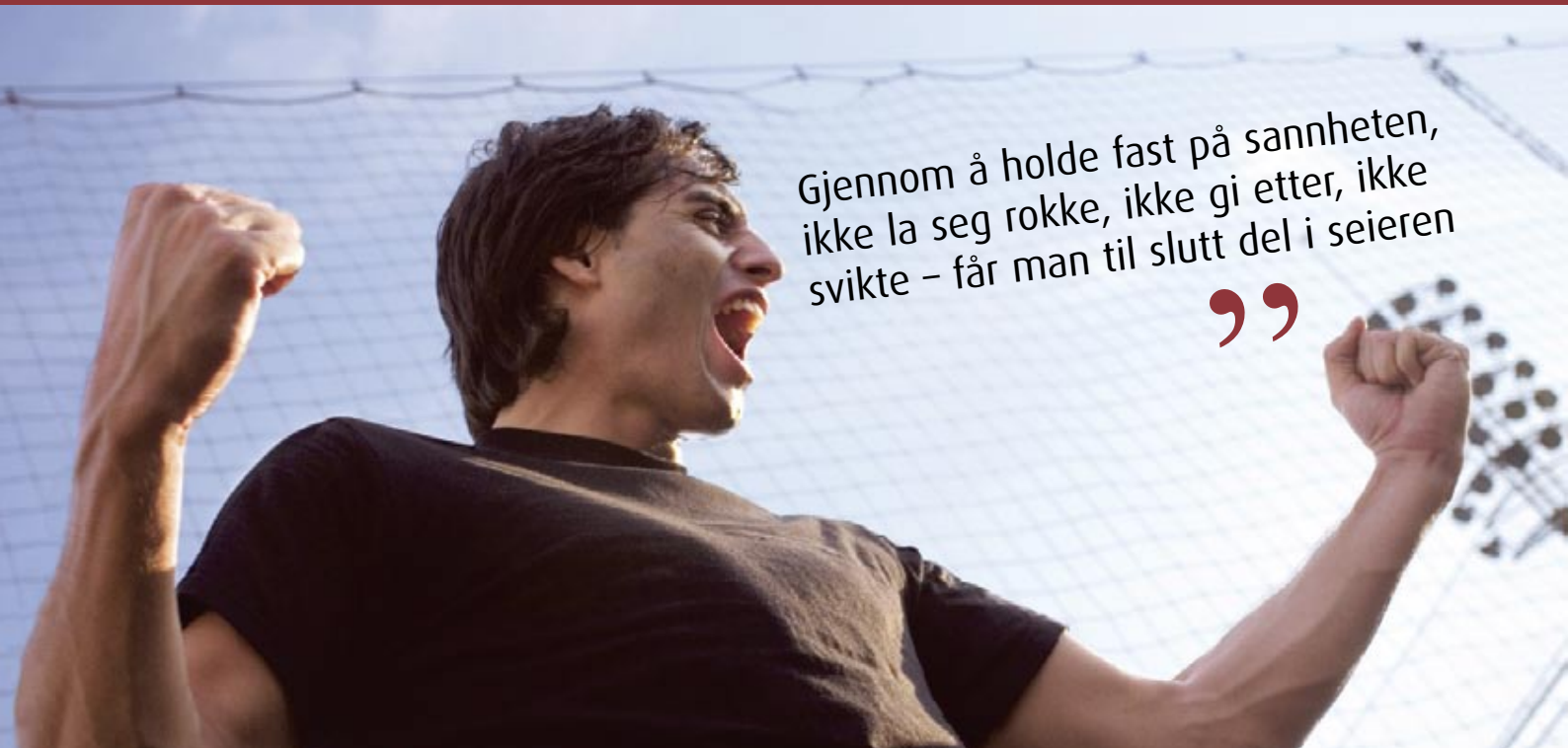
En klassevenninne av meg mistet moren sin i en bilulykke kort tid etter at vi var ferdige på videregående skole. Jeg deltok i begravelsen, og var spent på hva presten ville si i talen. Han satte følgende kloke ord på saken: ”Mange spør etter meningen bak at noe slik som dette skjer. Men det vet vi ingen ting om. Derfor skal vi få kalle det som hendt med sitt rette navn: Det er en stor ulykke.” Han viste så til at Gud likevel kan trøste på et plan som går over den menneskelig forstand.

Menneskelivet er evig

Jesus fortalte en underlig lignelse om den fattige Lasarus.⁶ I lignelsen sier Abraham at mens Lasarus levde hadde han det vondt, og derfor fikk han nå lindring i himmelen. Den rike mannen hadde levd i sus og dus. Nå var det han som måtte tåle lidelse. Poenget i lignelsen er at man aldri kan oppføre seg som om man rår over livet selv, men man må elske og respektere Gud og sin neste. Det som fremkommer mellom linjene er samtidig at livet fortsetter etter døden, og at livet før døden har konsekvenser for det som kommer etterpå. Dette er en stor trøst for alle som har opplevd mye lidelse, og det er en kalddusj for alle som har levd uten å bry seg om andre.

Individuelt ansvar

Dette henger sammen med et grunnprinsipp i Bibelen; ja, en forutsetning for å skjønne betydningen av evangeliet: Hvert menneske er ansvarlig

Gjennom å holde fast på sannheten, ikke la seg rokke, ikke gi etter, ikke svikte – får man til slutt del i seieren

for sitt eget liv, og skal stå til regnskap for Gud en gang i fremtiden.⁷ Jeg er glad for at det er slik. Ved å forstå at det kommer en "dommens dag" kan vi også forstå at Gud er absolutt god og rettferdig. Den som har lidt får kompensasjon, den som har gjort ondt blir stilt til ansvar. Jesus understreker at hver den som ser lidelse har et ansvar for å gjøre noe med det hvis man kan. Også dette skal vi svare for.

Gud har gjort noe radikalt med lidelsen

Villighet til å tåle lidelse var absolutt nødvendig for at Gud skulle bringe forsoning til menneskeheten. Lidelsen var urettferdig, og ble forårsaket av mennesker som følte seg truet av det Gud gjorde. Hadde Jesus ikke vært villig til å tåle lidelsene, så hadde vi alle vært fortapt. De lidelsene Jesu fiender påførte ham, og som endte med en smertefull død, brukte Gud til å bringe fred og forsoning til verden. Dette er det sterkeste eksempelet på hvordan Gud vendte noe fryktelig vondt til noe fantastisk godt. Gud har, i Kristus, kjent lidelse på kroppen, og kan derfor gi styrke og lindring til andre som lider. Og han skal fri dem ut av alle lidelser når tiden er inne.

Alle lidelser som er overgitt til Gud er midlertidige.

Jesus har seiret

Jesus sa om djevelen at han bare var ute etter å stjele, drepe og ødelegge.⁸ Djevelen hater mennesker fordi han hater Gud. Det finnes lidelse som vi ikke skal finne oss i, men som vi tvert om skal motarbeide og stå imot. Jesus demonstrerte dette selv gjennom sin tjeneste.⁹ Apostlenes gjerninger refererte til Jesus som en Guds utsending som gikk omkring og gjorde godt og helbredet alle som var underkuet av djevelen. Han var nemlig kommet for å gjøre ende på djevelens gjerninger.¹⁰

Hva med deg selv?¹¹

Opplever du lidelse i livet ditt akkurat nå? Tenk da over dette: Er min lidelse meningsfull eller er den meningsløs? Fører den til noe godt eller er det bare ondt? Skaper lidelsen en mulighet for deg til å vokse, bli sterkere og mer helhjertet? Åpner det opp en mulighet for evangeliet. Er lidelsen meningsfull, så be Gud gi deg styrke til å holde ut mens det varer. Er den meningsløs, så be Gud vende det til det gode for deg, og føre deg ut av det meningsløse.¹² Er lidelsen bare destruktiv og uten

frukt, da er det djevelen som står bak. Stå ham imot, fast i troen til Gud, og du skal oppleve seier.¹³

 Børge Bentsen
folk@krinet.no

- 1 Hebr.5:8
- 2 Hebr.11
- 3 2.Kor.14:18
- 4 Joh.9:2
- 5 Luk.13:1-5
- 6 Luk.16:19-31
- 7 2.Kor.5:10
- 8 Joh.10:10
- 9 Ap.gj.10:37-38
- 10 1.Joh.3:8
- 11 Det kan være så mange omstendigheter som skaper lidelse, vanskeligheter eller plager i menneskers liv. Og det er vanskelig å gi råd som dekker alle mulige situasjoner. Rådene i dette avsnittet peker først og fremst på hvordan du kan forholde deg til Gud i dine omstendigheter. Hvordan du forholder deg til mennesker rundt deg er også viktig. "Alt som kommer for dagen er lys", sier Efeserne 5:14. Å ydmyke seg og ta imot hjelp har vært manges vei ut av det som har virket håpløst. Du vil kunne oppleve at Gud griper inn i din situasjon både gjennom brødre og søstre i menighetsfellesskapet, og gjennom fagfolk.
- 12 Rom.8:28
- 13 Jak.4:7

1 år med utRustning

bergen-bibelskole.no

TRONDARNES FOLKEHØGSKOLE I
HARSTAD 4. – 8. JULI

GJENNESTAD GARTNERSKOLE,
STOKKE 14.-18. JULI

SOMMERFEST

www.krinet.no

Ein båt med to garn kan brødfø 4 familiar

- Ein ny båt kostar 2.300,-
- Eit fiskegarn kostar 800,-

Så tenk at for under 4000,- kr kan vi gje 4 familiar eit livsgrunnlag som gjer at dei kan underhalda seg sjølv gjennom sitt eige arbeid i lang tid framover. Og for berre ca 14.500 kr. kan vi vere med og skaffa ein familie eit skikkeleg husvære!

Om du ønskjer å stå med oss i dette arbeidet for dei fattige kan du senda gåva di til:

Kristent Nettverk, Boks 3180 Årstad, 5829 Bergen

Bankkonto: **3632 50 97587**